

KRYTERIA OCENIANIA

**z katechezy w zakresie klasy I szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/10
i podręcznika nr AZ-11-01/18-RA-1/20
„Bóg naszym Ojcem”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

DOPUSZCZAJĄCA

OCENA

DOSTATECZNA

OCENA

DOBRA

I. Spotykamy się we wspólnocie

Uczeń:

- używa pozdrowień świeckich i chrześcijańskich (B.13.2),
- podaje, że katecheza jest spotkaniem z Bogiem,
- wykonuje poprawnie znak krzyża (B.2.2).

Uczeń:

- rozróżnia znak krzyża: krzyż w kościele, domu rodzinnym, sali szkolnej (B.2),
- wymienia słowa, jakie mówimy czyniąc znak krzyża,
- wymienia i nazywa osoby znaczące w jego życiu.

Uczeń:

- podaje zasady obowiązujące w zespole klasowym (E.3.4),
- wykonuje z szacunkiem znak krzyża świętego (B.2.b),
- wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.3),
- wskazuje różne sposoby okazywania miłości w rodzinie,
- wskazuje na różnice pomiędzy świątynią a innymi budynkami.

II. Bóg mnie stworzył

Uczeń:

- podaje, że Bóg jest Stwórcą wszystkiego,
- podaje, że Anioł Stróż jest opiekunem człowieka (A.2.2),
- podaje imiona pierwszych ludzi.

Uczeń:

- nazywa Boga źródłem dobra (A.3.1),
- przyswaja słowa modlitwy do Anioła Stróża,
- stwierdza, że Bóg jest zawsze blisko nas i obdarza łaską (A.2.2),

- podaje przykłady dobrego postępowania,
- określa, kogo nazywamy bliźnim.

Uczeń:

- wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1),
- podaje przykłady okazywania wdzięczności za otrzymane dary (A.2.2),
- identyfikuje pochodzenie człowieka ze stworzeniem przez Boga,
- wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem miłości Bożej (A.3.2),
- wyjaśnia, co to znaczy, że Anioł Stróż czuwa nad nami,
- wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1),
- wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2).

III. Bóg mnie kocha

Uczeń:

- podaje, że Pan Bóg jest obecny w kościele,
- identyfikuje spośród różnych ksiąg Pismo Święte.

Uczeń:

- podaje, że w Piśmie Świętym zawarte jest słowo Boga,
- z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1),
- wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2).

Uczeń:

- objaśnia, gdzie jest tabernakulum,
- wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3),
- objaśnia, jak należy słuchać słowa Bożego,
- wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy w życiu (C.1.3),
- podaje, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii (B.1).

IV. Bóg troszczy się o mnie

Uczeń:

- charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1),
- opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1),

Uczeń:

- wyjaśnia, że Maryja jest matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2),
- podaje przykłady dobrych uczynków miłosierdzia (E.4.7),

Uczeń:

- wskazuje na Boga jako Miłosiernego Ojca, któremu należy zaufać,
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2),
- wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2),
- wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna (E.4.4),

OCENA

BARDZO DOBRA

OCENA

CELUJĄCA

Uczeń:

- wymienia elementy budujące wspólnotę (E.3),
- objaśnia, jak powinniśmy wykonywać znak krzyża (B.2.1),
- podaje, że miłość rodziców jest darem Boga (A.2.b),
- podaje, że Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1),
- charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1).

Uczeń:

- wyjaśnia obecność Boga w czasie katechezy (E.1.1),
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2),
- wyjaśnia pojęcie Kościoła jako Ludu Bożego,
- określa, czym charakteryzuje się rodzina dzieci Bożych (E.4.4).

Uczeń:

- wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej (A.3.2),
- wskazuje w codzienności ślady Bożych darów (A.2.2),
- opowiada, że Bóg obdarował człowieka rozumem i wolną wolą (E.1.3),
- uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3),
- przytacza treść przykazania miłości,
- wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni,
- jest zawsze blisko nas (A.2.1),
- wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5).

Uczeń:

- wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest, wiara (A.2.4),
- omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3),
- wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga (A.1.1),
- uzasadnia na podstawie tekstów biblijnych, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3),
- uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).

Uczeń:

- wymienia znaki obecności Boga w kościele,
- wymienia przykazania Boże (C.1.1),
- wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1),
- przytacza treść trzeciego przykazania Bożego.

Uczeń:

- opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1),
- uzasadnia, dlaczego powinniśmy czytać Pismo Święte,
- wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4),
- wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi Postaciami Chleba i Wina), (B.1.1),
- wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1).

Uczeń:

- wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1),
- rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty, znaki oraz symbole liturgiczne (B.2.2),
- charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4),

Uczeń:

- wymienia przejawy Bożego miłosierdzia (B.8.2),
- uzasadnia potrzebę zaufania Miłosiernemu Ojcu (B.8.3),
 - opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1),

DOPUSZCZAJĄCA**OCENA****DOSTATECZNA****OCENA****DOBRA**

- wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2),

- wskazuje, co może powiedzieć Bogu na modlitwie.
- opowiada, jak można okazać posłuszeństwo rodzicom,
- wyjaśnia, w czym powinien naśladować Pana Jezusa,
- objaśnia, w jaki sposób można okazywać dobro ludziom,
- podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem.
- charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni (E.3.5),
- wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6),
- podaje znaczenie słowa: „naśladować”,
- podaje, czym jest modlitwa i na czy polega modlitwa (D.1.1),
- wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest dobrym Ojcem.

V. Jesteśmy Bożą rodziną

Uczeń:

- charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1),
- wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a).

Uczeń:

- objaśnia, w jaki sposób można okazać miłość swojej mamie na wzór Jezusa,
- wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości tacie.

Uczeń:

- rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4),
- wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2).

VI. Katechezy okolicznościowe

Uczeń:

- objaśnia, co należy czynić, aby osiągnąć świętość (E.1.d),
 - podaje, że Pan Jezus jest Królem,
 - podaje przykłady dobrych uczynków względem bliźnich,
 - podaje, że Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem,
 - podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba,
 - wskazuje na krzyż jako symbol wiary,
 - podaje, że Maryja jest Matką Pana Jezusa i naszą Matką (A.4.2).
- ##### **Uczeń:**
- wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7); (D.2.3),
 - opowiada, jak należy zachowywać się na cmentarzu, pomóc zmarłym osiągnąć niebo,
 - przytacza okoliczności przyjścia na świat Pana Jezusa: Łk 2,1.3-17,
 - wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia
 - podaje, że czas odpoczynku jest darem Pana Boga,
 - opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu,
 - wskazuje, że podczas wakacji należy pamiętać o niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwie,
 - wskazuje, że Pan Jezus cierpiał i umarł na krzyżu,

Uczeń:

- wyjaśnia, jak można naśladować Bernadettę (D.7.1),
- wymienia cechy królestwa Pana Jezusa.
- określa, jakim Królem jest Pan Jezus,
- wyjaśnia, dlaczego od św. Mikołaja można uczyć się dobroci.

- charakteryzuje postać świętego Mikołaja,
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2),
- wnioskuje, że dobrymi uczynkami okazuje miłość Panu Jezusowi – Królowi,
- wyjaśnia, co znaczy być miłosiernym,
- opisuje wigilijne zwyczaje i tradycje,
- redaguje świąteczne życzenia
- opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu,
- wskazuje, że rekolekcje pomagają zbliżyć się do Pana Jezusa,
- podaje, gdzie i kiedy Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę,
- identyfikuje Mszę świętą z pamiątką Ostatniej Wieczerzy,
- przytacza treść modlitwy uwielbiającej Jezusa w Najświętszym Sakramencie (D.4.1),
- opowiada o drodze krzyżowej Pana Jezusa,
- wymienia cechy Jezusa Dobrego Pasterza,
- nazywa Maryję Królową Polski,
- wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus troszczy się o nas (A.2.1),
- podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego,

OCENA

BARDZO DOBRA

OCENA

CELUJĄCA

- charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5),
- podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy – Pozdrowienie Anielskie (D.5.3),
- omawia uczynki miłosierdzia (E.4.6),
- Wyjaśnia rolę modlitwy w życiu człowieka (D.2.3).
- uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3),
- charakteryzuje modlitwę Maryi (D.5.1),
- podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie), (D.3.3).
- podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej), (D.3.2),
- dowodzi, że Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).

Uczeń:

- podaje, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3),
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2),
- wyjaśnia że przez miłość do rodziców, rodzeństwa, rówieśników okazuje miłość Bogu (E.2.c).

Uczeń:

- wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1),
- wyjaśnia co to znaczy, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3),
- uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).

Uczeń:

- opowiada o wydarzeniu ukazania się Matki Bożej w Lourdes,
- opowiada o życiu św. Stanisława Kostki,
- opowiada o życiu św. Bernadetty (E.1.d),
- uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4),
- wymienia imiona świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7),
- wymienia najważniejsze wydarzenia w roku liturgicznym (B.4.1),
- wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem,
- podaje, że Pan Jezus z miłości do nas przyjął cierpienie i śmierć na krzyżu,
- podaje, że znak krzyża jest wyrazem miłości Jezusa do nas,
- wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6),

- opowiada, że Pan Jezus jest Światłem dla wszystkich ludzi,
- wskazuje na konieczność życia zgodnego z usłyszonym Słowem Bożym (F.1.d),
- uzasadnia potrzebę przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło (F.1.b),
- uzasadnia konieczność czynienia dobra (C.2.a),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielki Piątek,
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielka Sobota,

Uczeń:

- uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach (A.1.1),
- wyjaśnia znaczenie uroczystości i świąt (B.13.2),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym (B.13.2),
- wyjaśnia znaczenie Wcielenia Syna Bożego (B.5.1),
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania (B.5.2),
- podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni,
- wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11); (B.2.2),
- opowiada o wydarzeniach Ostatniej Wieczerzy,
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkiego Czwartku,
- wskazuje, że Msza święta jest najdoskonalsza forma modlitwy liturgicznej (D.6.1),
- wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13..2),
- wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża (B.13.2),
- wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (B.13.2),
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego przeżywania Wielkiego Piątku,
- wyjaśnia symbolikę święconki (B.13.2),
 - charakteryzuje Maryję jako Królową Polski,

DOPUSZCZAJĄCA

OCENA

DOSTATECZNA

OCENA

DOBRA

- wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2),
- wskazuje, co może powiedzieć Bogu na modlitwie.
- opowiada, jak można okazać posłuszeństwo rodzicom,
- wyjaśnia, w czym powinien naśladować Pana Jezusa,
- objaśnia, w jaki sposób można okazywać dobro ludziom,
- podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem.
- charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni (E.3.5),
- wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6),
- podaje znaczenie słowa: „naśladować”,
- podaje, czym jest modlitwa i na czy polega modlitwa (D.1.1),
- wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest dobrym Ojcem.

V. Jesteśmy Bożą rodziną

Uczeń:

- charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1),
- wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a).

Uczeń:

- objaśnia, w jaki sposób można okazać miłość swojej mamie na wzór Jezusa,
- wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości tacie.

Uczeń:

- rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4),
- wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2).

VI. Katechezy okolicznościowe

Uczeń:

- objaśnia,
- co należy czynić, aby osiągnąć świętość (E.1.d),
- podaje, że Pan Jezus jest Królem,
- podaje przykłady dobrych uczynków względem bliźnich,
- podaje, że Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem,
- podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba,
- wskazuje
- na krzyż jako symbol wiary,
- podaje, że Maryja jest Matką Pana Jezusa i naszą Matką (A.4.2).

Uczeń:

- wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7); (D.2.3),
- opowiada, jak należy zachowywać się na cmentarzu, pomóc zmarłym osiągnąć niebo,
- przytacza okoliczności przyjścia na świat Pana Jezusa: Łk 2,1.3-17,
- wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia
- podaje, że czas odpoczynku jest darem Pana Boga,
- opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu,
- wskazuje, że podczas wakacji należy pamiętać o niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwie,
- wskazuje, że Pan Jezus cierpiał i umarł na krzyżu,

Uczeń:

- wyjaśnia, jak można naśladować Bernadettę (D.7.1),
- wymienia cechy królestwa Pana Jezusa.
- określa, jakim Królem jest Pan Jezus,
- wyjaśnia, dlaczego od św. Mikołaja można uczyć się dobroci.
- charakteryzuje postać świętego Mikołaja,
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2),
- wnioskuje, że dobrymi uczynkami okazuje miłość Panu Jezusowi – Królowi,
- wyjaśnia, co znaczy być miłosiernym,
- opisuje wigilijne zwyczaje i tradycje,
- redaguje świąteczne życzenia
- opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu,
- wskazuje, że rekolekcje pomagają zbliżyć się do Pana Jezusa,
- podaje, gdzie i kiedy Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę,
- identyfikuje Mszę świętą z pamiątką Ostatniej Wieczerzy,
- przytacza treść modlitwy uwielbiającej Jezusa w Najświętszym Sakramencie (D.4.1),
- opowiada o drodze krzyżowej Pana Jezusa,
- wymienia cechy Jezusa Dobrego Pasterza,
- nazywa Maryję Królową Polski,
- wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus troszczy się o nas (A.2.1),
- podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego,

OCENA

BARDZO DOBRA

OCENA

CELUJĄCA

- charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5),
- podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy – Pozdrowienie Anielskie (D.5.3),
- omawia uczynki miłosierdzia (E.4.6),
- Wyjaśnia rolę modlitwy w życiu człowieka (D.2.3).
- uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3),
- charakteryzuje modlitwę Maryi (D.5.1),
- podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie), (D.3.3).
- podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej), (D.3.2),
- dowodzi, że Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).

Uczeń:

- podaje, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3),
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2),
- wyjaśnia że przez miłość do rodziców, rodzeństwa, rówieśników okazuje miłość Bogu (E.2.c).

Uczeń:

- wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1),
- wyjaśnia co to znaczy, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3),
- uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).

Uczeń:

- opowiada o wydarzeniu ukazania się Matki Bożej w Lourdes,
- opowiada o życiu św. Stanisława Kostki,
- opowiada o życiu św. Bernadetty (E.1.d),
- uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4),
- wymienia imiona świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7),
- wymienia najważniejsze wydarzenia w roku liturgicznym (B.4.1),
- wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem,
- podaje, że Pan Jezus z miłości do nas przyjął cierpienie i śmierć na krzyżu,
- podaje, że znak krzyża jest wyrazem miłości Jezusa do nas,
- wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6),
- opowiada, że Pan Jezus jest Światłem dla wszystkich ludzi,
- wskazuje na konieczność życia zgodnego z usłyszanym Słowem Bożym (F.1.d),
- uzasadnia potrzebę przeproszenia Boga i ludzi za popełnione zło (F.1.b),
- uzasadnia konieczność czynienia dobra (C.2.a),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielki Piątek,
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielka Sobota,

Uczeń:

- uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach (A.1.1),
- wyjaśnia znaczenie uroczystości i świąt (B.13.2),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym (B.13.2),
- wyjaśnia znaczenie Wcielenia Syna Bożego (B.5.1),
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania (B.5.2),
- podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni,
- wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11); (B.2.2),
- opowiada o wydarzeniach Ostatniej Wieczerzy,
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkiego Czwartku,
- wskazuje, że Msza święta jest najdoskonalsza forma modlitwy liturgicznej (D.6.1),
- wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13..2),
- wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża (B.13.2),

- wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (B.13.2),
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego przeżywania Wielkiego Piątku,
- wyjaśnia symbolikę święconki (B.13.2),
- charakteryzuje Maryję jako Królową Polski,

OPUSZCZAJĄCA

OCENA

DOSTATECZNA

OCENA

DOBRA

- wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2),
- wskazuje, co może powiedzieć Bogu na modlitwie.
- opowiada, jak można okazać posłuszeństwo rodzicom,
- wyjaśnia, w czym powinien naśladować Pana Jezusa,
- objaśnia, w jaki sposób można okazywać dobro ludziom,
- podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem.
- charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni (E.3.5),
- wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6),
- podaje znaczenie słowa: „naśladować”,
- podaje, czym jest modlitwa i na czym polega modlitwa (D.1.1),
- wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest dobrym Ojcem.

V. Jesteśmy Bożą rodziną

Uczeń:

- charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1),
- wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a).

Uczeń:

- objaśnia, w jaki sposób można okazać miłość swojej mamie na wzór Jezusa,
- wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości tacie.

Uczeń:

- rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4),
- wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2).

VI. Katechezy okolicznościowe

Uczeń:

- objaśnia, co należy czynić, aby osiągnąć świętość (E.1.d),
- podaje, że Pan Jezus jest Królem,
- podaje przykłady dobrych uczynków względem bliźnich,
- podaje, że Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem,
- podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba,
- wskazuje na krzyż jako symbol wiary,
- podaje, że Maryja jest Matką Pana Jezusa i naszą Matką (A.4.2).

Uczeń:

- wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7); (D.2.3),
- opowiada, jak należy zachowywać się na cmentarzu, pomóc zmarłym osiągnąć niebo,
- przytacza okoliczności przyjścia na świat Pana Jezusa: Łk 2,1.3-17,

- wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia
- podaje, że czas odpoczynku jest darem Pana Boga,
- opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu,
- wskazuje, że podczas wakacji należy pamiętać o niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwie,
- wskazuje, że Pan Jezus cierpiał i umarł na krzyżu,

Uczeń:

- wyjaśnia, jak można naśladować Bernadettę (D.7.1),
- wymienia cechy królestwa Pana Jezusa.
- określa, jakim Królem jest Pan Jezus,
- wyjaśnia, dlaczego od św. Mikołaja można uczyć się dobroci.
- charakteryzuje postać świętego Mikołaja,
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2),
- wnioskuje, że dobrymi uczynkami okazuje miłość Panu Jezusowi – Królowi,
- wyjaśnia, co znaczy być miłosiernym,
- opisuje wigilijne zwyczaje i tradycje,
- redaguje świąteczne życzenia
- opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu,
- wskazuje, że rekolekcje pomagają zbliżyć się do Pana Jezusa,
- podaje, gdzie i kiedy Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę,
- identyfikuje Mszę świętą z pamiątką Ostatniej Wieczerzy,
- przytacza treść modlitwy uwielbiającej Jezusa w Najświętszym Sakramencie (D.4.1),
- opowiada o drodze krzyżowej Pana Jezusa,
- wymienia cechy Jezusa Dobrego Pasterza,
- nazywa Maryję Królową Polski,
- wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus troszczy się o nas (A.2.1),
- podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego,

OCENA

BARDZO DOBRA

OCENA

CELUJĄCA

- charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5),
- podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy – Pozdrowienie Anielskie (D.5.3),
- omawia uczynki miłosierdzia (E.4.6),
- Wyjaśnia rolę modlitwy w życiu człowieka (D.2.3).
- uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3),
- charakteryzuje modlitwę Maryi (D.5.1),
- podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie), (D.3.3).
- podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej), (D.3.2),
- dowodzi, że Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).

Uczeń:

- podaje, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3),
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2),
- wyjaśnia że przez miłość do rodziców, rodzeństwa, rówieśników okazuje miłość Bogu (E.2.c).

Uczeń:

- wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1),
- wyjaśnia co to znaczy, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3),
- uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).

Uczeń:

- opowiada o wydarzeniu ukazania się Matki Bożej w Lourdes,
- opowiada o życiu św. Stanisława Kostki,
- opowiada o życiu św. Bernadetty (E.1.d),
- uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4),
- wymienia imiona świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7),
- wymienia najważniejsze wydarzenia w roku liturgicznym (B.4.1),
- wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem,
- podaje, że Pan Jezus z miłości do nas przyjął cierpienie i śmierć na krzyżu,
- podaje, że znak krzyża jest wyrazem miłości Jezusa do nas,
- wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6),
- opowiada, że Pan Jezus jest Światłem dla wszystkich ludzi,
- wskazuje na konieczność życia zgodnego z usłyszonym Słowem Bożym (F.1.d),
- uzasadnia potrzebę przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło (F.1.b),
- uzasadnia konieczność czynienia dobra (C.2.a),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielki Piątek,
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielka Sobota,

Uczeń:

- uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach (A.1.1),
- wyjaśnia znaczenie uroczystości i świąt (B.13.2),
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym (B.13.2),
- wyjaśnia znaczenie Wcielenia Syna Bożego (B.5.1),
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania (B.5.2),
- podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni,
- wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11); (B.2.2),
- opowiada o wydarzeniach Ostatniej Wieczerzy,
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkiego Czwartku,
- wskazuje, że Msza święta jest najdoskonalsza forma modlitwy liturgicznej (D.6.1),
- wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13..2),
- wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża (B.13.2),
- wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (B.13.2),
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego przeżywania Wielkiego Piątku,
- wyjaśnia symbolikę święconki (B.13.2),
 - charakteryzuje Maryję jako Królową Polski,
 - **OCENA**

DOPUSZCZAJĄCA

OCENA

DOSTATECZNA

OCENA

DOBRA

- objaśnia, kiedy Pan Jezus dźwigał krzyż,
- proponuje, jak należy postępować, aby osiągnąć niebo.
- podaje, kiedy święcimy pokarmy,
- wyjaśnia, co przypomina Pana Boga podczas wakacji.
- wymienia symbole Ducha Świętego.

OCENA

BARDZO DOBRA

OCENA

CELUJĄCA

- wyjaśnia znaczenie Zmartwychwstania (B.5.1),
- wybiera sposoby oddawania czci Maryi Królowej Polski (D.5.4),

- opowiada o wniebowstąpieniu Pana Jezusa,
- wyjaśnia, od kiedy w nas mieszka Duch Święty,
- redaguje krótkie wezwanie modlitwy do Ducha Świętego.
- wyjaśnia znaczenie Uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego,
- wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2),
- wyjaśnia sens procesji Eucharystycznych i uzasadnia potrzebę udziału w nich (B.2.2).

KRYTERIA OCENIANIA
Z RELIGII W ZAKRESIE KLASY II SZKOŁY PODSTAWOWEJ
DO PROGRAMU NR AZ-1-01/10 I PODRĘCZNIKA NR RA-12-01/10-RA-2/13 „KOCHAMY PANA JEZUSA”
POD REDAKCJĄ KS. STANISŁAWA ŁABENDOWICZA

OCENA	OCENA	OCENA	OCENA	OCENA	OCENA
NIEDOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA	DOSTATECZNA	DOBRA	BARDZO DOBRA	CELUJĄCA

I. SŁUCHAMY – MÓW, PANIE

Uczeń:
- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

Uczeń:
- podaje, że Bóg stworzył człowieka,
- nazywa Boga Ojcem,
- wymienia dzieła, którymi Pan Bóg obdarował ludzi,
- podaje, że Pismo Święte jest słowem Boga skierowanym do ludzi,
- wskazuje miejsca, w których możemy usłyszeć słowo Boże,
- przyjmuje właściwą postawę podczas czytania Pisma Świętego,
- podaje, że Maryja jest wzorem miłości i posłuszeństwa Bogu,
- wylicza przykłady posłuszeństwa Bogu,
- podaje, czym jest sumienie,
- podaje, że Bóg mówi do nas,
- podaje, że Pan Jezus mówi do nas przez Ewangelię,
- przyjmuje właściwą postawę podczas czytania Ewangelii,
- nazywa Pana Jezusa Nauczycielem,
- wymienia osoby, które w imieniu Jezusa głoszą Jego słowa,
- podaje, że podczas Mszy Świętej słuchamy słowa Bożego,
- nazywa część Mszy Świętej, podczas której słuchamy słowa Bożego, Liturgią słowa,
- nazywa księgę Pisma Świętego słowem Boga.

Uczeń:
- stwierdza, że Bóg kocha człowieka,
- wyjaśnia, że sumienie pomaga nam odróżnić dobro od zła,
- wyjaśnia, na czym polegała zmiana w życiu Zacheusza,
- wyjaśnia pojęcie: Ewangelia,
- określa zachowanie dobrego ucznia Chrystusa,
- wymienia dialogi z Liturgii słowa,
- wyjaśnia, dlaczego Bóg mówi do nas.

Uczeń:
- objaśnia, jaka powinna być odpowiedź człowieka na miłość Boga,
- wskazuje na potrzebę posłuszeństwa Bogu i ludziom.
- uzasadnia potrzebę okazywania wdzięczności Bogu za dar sumienia,
- opowiada o spotkaniu Jezusa z Zacheuszem,
- określa znaczenie słowa Bożego w życiu człowieka.

Uczeń:
- wyjaśnia, na czym polega miłość Boga do człowieka,
- uzasadnia potrzebę wdzięczności za miłość Pana Boga.
- wyjaśnia, jakich ludzi Pan Jezus - nazywa błogosławionymi,
- wyjaśnia słowa Maryi „Oto ja służebnica Pańska...”,
- dowodzi, że Pan Jezus przemienia nasze serca,
- wyjaśnia, co znaczy żyć słowem Bożym.

Uczeń:
- Na ocenę celującą zasługuje także uczeń, który wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.
- Doskonale opanował podstawę programową, zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą, biele posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych z programu nauczania danej klasy.

II. ODPOWIADAMY – OTO JA, POŚLIJ MNIE

Uczeń:

Uczeń:

Uczeń:

Uczeń:

Uczeń:

Uczeń:

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

- wylicza miejsca, na które padły ziarna,
- podaje, że Bóg mówi do człowieka,
- identyfikuje grzech pierworodny z nieposłuszeństwem Adama i Ewy,
- wymienia najważniejsze wydarzenia z życia Abrahama,
- identyfikuje Mojżesza z wodzem narodu izraelskiego,
- podaje okoliczności powołania Samuela,
- identyfikuje postać Samuela z człowiekiem słuchającym Boga,
- identyfikuje Adwent z czasem oczekiwania na Zbawiciela,
- podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela,
- podaje, kim był Jan Chrzciciel,
- podaje, dokąd udała się Maryja po Zwiastowaniu.

Uczeń:

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

Uczeń:

- wymienia miejsce narodzenia Pana Jezusa,
- wybiera sposoby okazywania miłości Panu Jezusowi,
- projektuje kartkę świąteczną,
- nazywa „gwiazdę betlejemską” znakiem, który towarzyszył Trzem Mędrcom, w drodze do Jezusa,
- wymienia imiona Trzech Mędrców,
- podaje, że Jezus został ofiarowany w świątyni,
- wymienia, kto przywitał Jezusa w świątyni,
- podaje, że Pan Jezus jest wzorem oddawania czci Bogu Ojcu,
- podaje, że Pan Jezus jest wzorem postępowania wobec rodziców,
- wybiera sposoby okazywania miłości względem rodziców,
- określa, od jakiego momentu zamieszkuje w człowieku Trójca Święta,
- redaguje modlitwę dziękczynną za chrzest.
- podaje, że Pan Jezus na weselu w Kanie uczynił pierwszy cud i objawił

- podaje definicję słowa:

- przypowieść,
- redaguje modlitwę przeproszenia Pana Boga za grzechy,
- streszcza biblijny opis powołania Samuela,
- określa, jak przygotować się w czasie Adwentu na przyjście Pana Jezusa,
- wymienia, co czynił Jan Chrzciciel,
- wybiera sposób pomocy bliźnim.

III. DZIĘKUJEMY – DZIĘKI, O PANIE

Uczeń:

- streszcza wydarzenie narodzenia Pana Jezusa,
- wylicza dary złożone przez Mędrców Jezusowi,
- wskazuje na Jezusa jako Światło prowadzące do Ojca.
- streszcza ewangeliczny opis pobytu Pana Jezusa w świątyni,
- wskazuje na sposoby okazywania miłości względem Boga,
- wyjaśnia, na czym polegało posłuszeństwo Jezusa wobec Maryi i Józefa,
- podaje słowa, które usłyszeli ludzie podczas chrztu Jezusa w Jordanie,
- wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa,
- objaśnia, czym jest cud,
- wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus pomaga ludziom w codziennym życiu,
- objaśnia, co Pan Jezus okazał przez cudowny połów ryb,
- wskazuje na postawę wdzięczności i zaufania Panu Jezusowi obecnemu w naszym życiu.

- streszcza przypowieść o siewcy,
- opowiada o grzechu pierwszych ludzi,
- wyjaśnia, na czym polegało posłuszeństwo Abrahama wobec Boga,
- charakteryzuje postawę Abrahama względem Boga,
- określa sposoby wyrażenia posłuszeństwa Panu Bogu,
- wyjaśnia, jakie zadanie miał do spełnienia Mojżesz,
- określa, w jaki sposób Bóg dziś przemawia do człowieka,
- wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych,
- wyjaśnia, jak należy przygotować się do spotkania z Jezusem,
- wyjaśnia, co znaczy pełnić wolę Boga.

Uczeń:

- wskazuje miejsca spotkania się z Panem Jezusem,
- powiada o tradycjach Bożego Narodzenia,
- wyjaśnia znaczenie napisu na drzwiach K+ M+ B ...,
- wybiera sposoby naśladowania Mędrców,
- opowiada wydarzenie ofiarowania Jezusa w świątyni,
- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pozostał w świątyni,
- opowiada wydarzenie chrztu Jezusa,
- opowiada o cudownym połowie ryb,
- opowiada o uzdrowieniu niewidomego nad sadzawką,
- określa, jak naśladować Pana Jezusa,
- wskazuje na uwielbienie Boga przez uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej.

- porównuje Pana Jezusa do siewcy, ziarno do słowa Bożego, głębo do człowieka,
- określa, co oznacza imię Pana Boga,
- uzasadnia potrzebę wsłuchiwania się w głos Boga.

Uczeń:

- wyjaśnia słowa Symeona: „Jezus jest Światłością świata”,
- dowodzi konieczności okazywania miłości Bogu,
- opowiada o cudzie Jezusa na weselu w Kanie.

- Na ocenę celującą zasługuje także uczeń, który wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

- Doskonale opanował podstawę programową, zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą, biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych z programu nauczania danej klasy.

Uczeń:

- Na ocenę celującą także zasługuje uczeń, który wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

- Doskonale opanował podstawę programową, zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą, biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych z programu nauczania danej klasy.

- swoją moc,
- proponuje przykłady okazania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc.
- podaje, że Pan Jezus wszystko może uczynić,
- określa czyny, które pozwalają iść za Jezusem,
- podaje, że Pan Jezus uzdrawiał chorych,
- wskazuje różne formy okazywania pomocy chorym,
- redaguje modlitwę w intencji chorych.
- podaje przykłady dobrego postępowania,
- wskazuje sposoby wypełniania przykazania miłości w codziennym życiu.
- nazywa niedzielę Dniem Pańskim,
- podaje, że Bóg Stwórca dał człowiekowi niedzielę jako czas odpoczynku,
- wybiera sposób dziękowania Bogu za niedzielę.

- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus uzdrawiał chorych,
- wyjaśnia treść przykazania miłości,
- wyjaśnia, czym jest niedziela.

IV. GRZESZYMY I POWRACAMY – PRZYJMIJ MNIE, PANIE

Uczeń:
- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

Uczeń:
podaje, jakim czasem jest Wielki Post,
– wymienia symbole charakteryzujące Wielki Post,
– wskazuje nabożeństwa odprawiane w okresie Wielkiego Postu,
– podaje, że śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest wyrazem miłości do ludzi,
– wskazuje na potrzebę przepraszania i przebaczenia innym za wyrządzone krzywdy.
– wymienia najważniejsze dobre uczynki,
– nazywa Boga miłosiernym Ojcem,

Uczeń:
- wyjaśnia, na czym polega nawrócenie,
- streszcza przypowieść o miłosiernym Ojcu,
- wymienia grzechy główne,
- wymienia warunki sakramentu pokuty,
- wyjaśnia, kiedy Pan Bóg przebacza nam grzechy,
- wyjaśnia, co to jest procesja,
- uzasadnia określenie „Niedziela Palmowa”,
- wyjaśnia, że Chrystus na Mszy Świętej przemienia chleb w swoje

Uczeń:
- wymienia stacje Drogi Krzyżowej, objaśnia, na czym polega nabożeństwo Drogi Krzyżowej,
- streszcza naukę Pana Jezusa o modlitwie, poście i jałmużnie, charakteryzuje właściwą postawę człowieka na modlitwie, okazującego pomoc i poszczącego,
- opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku,
- objaśnia, dlaczego chrześcijanie uczestniczą w procesji Niedzieli Męki Pańskiej,
- opowiada o wydarzeniach Wielkiego

Uczeń:
- dowodzi, że śmierć Pana Jezusa jest wyrazem miłości Boga do każdego człowieka.

Uczeń:
- Na ocenę celującą zasługuje także uczeń, który wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.
– Doskonale opanował podstawę programową, zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą, biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych z programu nauczania danej klasy.

- wyjaśnia, dlaczego Boga nazywamy miłosiernym Ojcem,
- określa, co należy uczynić, aby wrócić do Boga,
- podaje, czym jest grzech,
- wybiera sposób przeproszenia Boga za grzechy,
- podaje, w jakim sakramencie Pan Jezus przebacza nam grzechy,
- identyfikuje Niedzielę Palmową z biblijnym wydarzeniem uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy,
- rysuje palmę wielkanocną,
- podaje, czym jest Eucharystia,
- wybiera sposób dziękczynienia Panu Jezusowi za dar Eucharystii,
- podaje, kiedy Pan Jezus modlił się w Ogrójcu,
- wybiera sposoby okazywania posłuszeństwa Bogu.
- identyfikuje krzyż Chrystusa ze znakiem zbawienia,
- nazywa dzień Wielkiego Piątku – dniem wielkiej miłości Boga do ludzi.

Ciało i wino w swoją Krew,
 - wskazuje, potrzebę przyjmowania woli Ojca,
 - wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża.

Czwartku,
 - przytacza treść modlitwy Pana Jezusa,
 - wyjaśnia, że posłuszeństwo Jezusa jest wyrazem miłości,

V. OTRZYMUJEMY – BOŻE DARY

Uczeń:
 - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

Uczeń:
 – nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan,
 – wylicza zwyczaje związane z Wielkanocą,
 – wylicza sposoby okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego ofiarę,
 – podaje, że chleb i wino ofiarowywane podczas Mszy Świętej stają się Ciałem i Krwią Pana Jezusa,
 – proponuje, jaki dar można złożyć Panu Bogu podczas Mszy Świętej,
 – objaśnia, czym jest Komunia święta,
 – podaje przykazanie, które Pan Jezus polecił wypełniać,
 – podaje, że Pan Jezus zmartwychwstał,
 – wybiera sposoby świętowania dnia Pańskiego,
 – podaje, że Pan Jezus ustanowił sakramenty święte.

Uczeń:
 - wyjaśnia, na czym polega świętowanie Wielkanocy, nazywa Mszę Świętą dziękczynieniem za Ofiarę, którą składa Pan Jezus pod postaciami chleba i wina,
 - streszcza ewangeliczny opis Ostatniej Wieczerzy,
 - podaje, że Eucharystia jest źródłem życia wiecznego, wyjaśnia, jak wypełniać - przykazanie miłości,
 - wyjaśnia, dlaczego niedziela jest dniem świętym dla chrześcijan,
 - wymienia sakramenty święte,
 - wskazuje, że w sakramentach świętych otrzymujemy Boże dary.

Uczeń:
 - opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa,
 - określa, dlaczego powinniśmy jak najczęściej uczestniczyć we Mszy Świętej i posilać się Ciałem Chrystusa,
 - wyjaśnia, dlaczego Jezus pozostawił nam sakramenty święte.

Uczeń:
 - uzasadnia, że na Mszy Świętej Pan Jezus jednoczy nas ze sobą.

- Na ocenę celującą zasługuje także uczeń, który wyraźnie wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.
 – Doskonale opanował podstawę programową, zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą, biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych z programu nauczania danej klasy

Uczeń:

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus jest dobrym Pasterzem ludzi,

- określa cechy Jezusa – dobrego Pasterza,

- podaje, że Pan Jezus zaprasza nas do przyjaźni,

- identyfikuje bliźniego z drugim człowiekiem,

- wybiera sposoby okazywania miłości bliźnim,

- podaje, że Maryja uwielbiła Boga,

- podaje, gdzie Pan Jezus ostatni raz ukazał się Apostołom,

- podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego,

- rysuje symbole Ducha Świętego,

- nazywa Maryję Matką Kościoła,

- wymienia osoby Trójcy Świętej,
- podaje, że w pięknie świata poznajemy Boga,

- wskazuje na wakacje jako czas wolny dany od Boga,

- wyraża wdzięczność Bogu za dar wolnego czasu i piękno stworzonego świata.

VI. DZIELIMY SIĘ – JAK TY, PANIE

Uczeń:

- wskazuje, jak postępuje przyjaciel Jezusa,

- wyjaśnia, jak można okazać uwielbienie Bogu,

- wybiera sposób uwielbienia Boga,

- wyjaśnia, czym jest nakaz misyjny,

- podaje, że Jezus zaprasza nas do nieba,

- opowiada o wniebowstąpieniu Pana Jezusa,

- określa cel odejścia Jezusa do nieba,

- redaguje modlitwę do Ducha Świętego.

- wyjaśnia, kiedy Jezus dał nam Maryję za Matkę,

- nazywa modlitwy, w których wyznajemy naszą wiarę w jednego Boga w trzech Osobach,

- wybiera sposób dziękczynienia Trójcy Świętej,

- identyfikuje obecność Pana Jezusa w swoim życiu,

- podaje, że Pan Jezus jest obecny w Najświętszym Sakramencie,

- wyjaśnia terminy: tabernakulum, monstrancja, hostia, Najświętszy Sakrament,

- uzasadnia konieczność wypełniania nauki Jezusa,

- objaśnia, w jaki sposób można pogłębiać przyjaźń z Panem Jezusem,

- uzasadnia obecność Boga w swoich przeżyciach wakacyjnych.

Uczeń:

- wyjaśnia, w jaki sposób Jezus opiekuje się nami w drodze do Ojca,

- wyjaśnia, co należy czynić, aby pogłębiać przyjaźń z Jezusem,

- streszcza przypowieść o miłosiernym Samarytaninie,

- uzasadnia konieczność naśladowania postawy Maryi wobec Boga,

- wybiera sposób zaangażowania się w sprawę misji,

- wyjaśnia, co pomaga nam osiągnąć niebo,

- streszcza tekst biblijny o zesłaniu Ducha Świętego,

- podaje słowa, którymi Jezus dał nam swoją Matkę,

- wymienia modlitwy i nabożeństwa do Matki Bożej,

- określa, dlaczego Maryję nazywamy Matką Kościoła,

- wyjaśnia fragmenty biblijne o Trójcy Świętej,

- wyjaśnia potrzebę wyrażania wdzięczności Jezusowi za Jego miłość,

- wybiera sposoby własnej odpowiedzi na wezwanie Jezusa do miłości.

Uczeń:

- przytacza słowa uwielbienia Boga wypowiedziane przez Maryję,

- określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła,

- podaje, że Trójca Święta jest jednością Trzech Osób: Ojca, Syna i Ducha Świętego,

- przytacza słowa Pana Jezusa o Jego obecności wśród nas,

- podaje, w czym przejawia się miłość Jezusa do nas.

- Na ocenę celującą zasługuje także uczeń, który wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

- Doskonale opanował podstawę programową, zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą, biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych z programu nauczania danej klasy

KRYTERIA OCENIANIA
Z RELIGII W ZAKRESIE KLASY III SZKOŁY PODSTAWOWEJ
DO PROGRAMU NR AZ-1-01/10 I PODRĘCZNIKA NR RA-13-01/10-RA-1/14 „PRZYJMUJEMY PANA JEZUSA”
POD REDAKCJĄ KS. STANISŁAWA ŁABENDOWICZA

I. MODLIMY SIĘ

OCENA NIEDOSTATECZNA	OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
<p>Uczeń:</p> <p>- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej</p>	<p>Uczeń:</p> <p>- wymienia przykłady spotkań z Chrystusem,</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia przykłady troski rodziców o religijne wychowanie dziecka, - podaje, na czym polegało życie pierwszych chrześcijan we wspólnocie, - podaje, jak dawniej ludzie wyrażali swoją miłość i wdzięczność Bogu, - podaje, czym jest modlitwa przeproszenia, - redaguje modlitwę przeproszenia, - wymienia sposoby modlenia się, - podaje, że Pan Bóg wysłuchuje naszych prośb, - definiuje, czym jest modlitwa prośby, - redaguje modlitwę prośby, 	<p>Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dopuszczającą, a ponad to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus chce się z nami spotkać, - streszcza teksty biblijne dotyczące dzieciństwa Pana Jezusa, - wyjaśnia, kto tworzy wspólnotę parafialną, - objaśnia, że w rozmowie z Bogiem najważniejsza jest postawa wewnętrzna, - wnioskuje o wartości i potrzebie przepraszania Boga za zło, - wskazuje na potrzebę modlitwy prośby, - określa przykłady modlitwy prośby w Biblii, - wyjaśnia, jak można okazać uwielbienie Bogu, 	<p>Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dostateczną, a ponad to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje na udział rodziców w przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej, - określa wydarzenia przygotowujące do pełnego udziału w Eucharystii, - wskazuje na Melchizedeka, jako przykład modlitwy dziękczynnej, - redaguje modlitwę dziękczynną Bogu za otrzymane dary, - proponuje sposoby uwielbienia Boga, - opowiada historię objawień Maryi w Fatimie, - uzasadnia konieczność noszenia Cudownego Medalika i modlitwy do Matki Bożej, - stosuje modlitewnik, jako pomoc w modlitwie. 	<p>Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dobrą, a ponad to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - proponuje przykłady, które są wyrazem dziękczynienia Bogu, - objaśnia związek ofiary Melchizedeka z ofiarą Mszy Świętej, - streszcza historię Cudownego Medalika, - wskazuje na potrzebę modlitwy na różańcu, - uzasadnia konieczność korzystania z modlitewnika w czasie modlitwy.

- definiuje, co to jest modlitwa uwielbienia,
- redaguje modlitwę uwielbienia,
- podaje, w jakim miesiącu w sposób szczególny modlimy się na różańcu,
- podaje, że noszenie medalika jest znakiem naszej wiary,
- wskazuje przykłady modlitwy uwielbienia w Biblii,
- rozróżnia części i tajemnice różańca,
- wyjaśnia, jak modlimy się na różańcu,
- charakteryzuje Cudowny Medalik,
- rozróżnia okoliczności modlitwy z modlitewnika.

II. WYPEŁNIAMY PRZYKAZANIA

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

- wymienia przykazania Boże,
- podaje, że przez przykazania Bóg objawia swoją wolę,
- przytacza treść I przykazania,
- podaje treść II przykazania Bożego,
- podaje treść III przykazania Bożego,
- podaje treść IV przykazania Bożego,
- podaje, że Bóg jest dawcą życia,
- proponuje modlitwę dziękczynną za dar życia,
- podaje, że Pan Jezus uczy rodziny miłości,
- podaje, że Jezus uczy szanować rzeczy,
- podaje, że Jezus pragnie prawdy w naszym życiu,
- podaje treść przykazania miłości,
- podaje, kim jest chrześcijanin.
- wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania,
- wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe,
- objaśnia, co znaczy „bogów cudzych”,
- wylicza rzeczy poświęcone Bogu, którym należy się cześć,
- objaśnia, w jaki sposób należy czcić imię Boże,
- wyjaśnia treść III przykazania,
- rozróżnia, jakie czynności można wykonać w niedzielę, a jakich nie,
- objaśnia, dlaczego niedziela jest dla chrześcijan najważniejszym dniem tygodnia,
- uzasadnia, kiedy wypełniamy III przykazanie Boże,
- wyjaśnia treść IV przykazania,
- określa sposoby okazywania miłości rodzicom,
- wskazuje sposoby oddawania czci Bogu,
- stwierdza, że możemy się modlić zawsze i wszędzie,
- określa, kiedy człowiek troszczy się o życie swoje i innych ludzi,
- charakteryzuje Świętą Rodzinę,
- wskazuje na konieczność szanowania rzeczy własnych, cudzych i wspólnych,
- uzasadnia potrzebę mówienia prawd .
- wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości Bogu, bliźniemu i sobie,
- dowodzi, dlaczego Boga należy kochać i czcić,
- określa, o jakie wartości należy troszczyć się w rodzinie.

- wyjaśnia treść V przykazania Bożego,
- wyjaśnia znaczenie VI i IX przykazania,
- rozróżnia rzeczy własne, cudze i wspólne,
- wyjaśnia treść przykazań: „nie kradnij” i „nie pożądaj rzeczy bliźniego”,
- nazywa Jezusa Prawdą,
- wyjaśnia, na czym polega prawdomówność,
- wyjaśnia treść przykazań kościelnych.

III. WITAMY I PRZEPRASZAMY JEZUSA

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

- podaje, co to są sakramenty święte,
- wymienia sakramenty święte,
- podaje, że Jezus Chrystus zaprasza wszystkich na Eucharystię,
- podaje, że Pan Jezus jest obecny w czasie Mszy Świętej,
- wymienia części liturgii Mszy Świętej,
- wymienia grzech jako największe nieszczęście człowieka,
- definiuje pojęcie „grzech”,
- podaje treść przypowieści o synu marnotrawnym,
- podaje, na czym polega rachunek sumienia,
- podaje, na czym polega żal za grzechy,
- podaje, że Pan Jezus wzywa nas do poprawy życia,
- podaje sposób przystępowania do spowiedzi,
- określa, z kim spotykamy się w sakramencie pokuty,
- wylicza warunki sakramentu pokuty,
- podaje, że w sakramencie pokuty spotyka się z miłosiernym Jezusem.

- rozróżnia ambonkę i ołtarz,
- wymienia elementy obrzędów wstępnych Mszy Świętej,
- rozróżnia części Mszy Świętej,
- określa, kto ustanowił sakramenty święte,
- wymienia inne nazwy sakramentu pokuty,
- rozróżnia warunki sakramentu pokuty,
- identyfikuje syna marnotrawnego z człowiekiem grzeszącym,
- wyjaśnia, że Bóg jest przebaczącym Ojcem,
- stwierdza, że Bóg kocha grzesznika,
- wyjaśnia, dlaczego należy robić rachunek sumienia,
- wyjaśnia znaczenie żalu,
- wyjaśnia, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne,
- wymienia warunki sakramentu pokuty,
- wyjaśnia, czym jest spowiedź,
- wyjaśnia, na czym polega

- wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii w swoim słowie oraz pod postaciami chleba i wina,
- uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej,
- wskazuje na wiarę jako podstawę odpuszczenia grzechów,
- przytacza treść „Spowiedzi powszechnej”,
- streszcza fragment Ewangelii o uzdrowieniu paralytyka,
- proponuje pytania do rachunku sumienia,
- uzasadnia konieczność wzbudzenia żalu za grzechy,
- stwierdza, że należy walczyć z pokusami i pracować nad sobą,
- wskazuje na potrzebę szczerej spowiedzi,
- proponuje sposoby realizacji zadośćuczynienia względem Boga i bliźniego.

- podaje okoliczności przekazania władzy odpuszczania grzechów Apostołom,
- opowiada tekst Ewangelii o udzieleniu Apostołom władzy odpuszczania grzechów,
- objaśnia, w jaki sposób Pan Jezus działa w sakramentach świętych,
- charakteryzuje poszczególne elementy obrzędów wstępnych Mszy Świętej,
- uzasadnia potrzebę przygotowania do Mszy Świętej,
- proponuje konkretne przykłady dotyczące przygotowania do dobrego przeżycia spowiedzi świętej.

zadośćuczynienie,

- wyjaśnia, że człowiek potrzebuje nawrócenia i przebaczenia win.

IV. SŁUCHAMY PANA JEZUSA

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

- definiuje, co to jest Pismo Święte,
- określa, do kogo skierowane jest Pismo Święte,
- podaje część Mszy Świętej, w której Pan Jezus rozmawia z nami,
- nazywa część liturgii słowa, w której powierzamy Bogu siebie i innych.

- wyjaśnia, dlaczego Bóg kieruje swoje słowo do człowieka,

- wymienia elementy liturgii słowa,

- wyjaśnia, dlaczego Ewangelia jest najważniejszym tekstem liturgii słowa,

- przytacza treść wyznania wiary,

- wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę,

- wyjaśnia, co obiecuje Jezus tym, którzy słuchają Jego słów.

- proponuje sposoby czynnego i świadomego włączenia się w liturgię słowa,

- proponuje sposoby wzmacniania wiary.

- wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, wezwań występujących w liturgii słowa,

- proponuje wezwanie modlitwy wiernych.

V. UCZESTNICZYMY W OFIAROWANIU I PRZEISTOCZENIU

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

- nazywa Wielki Czwartek dniem ustanowienia Eucharystii,
- podaje, że chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Pana Jezusa,
- podaje, że Wielki Piątek jest dniem śmierci Jezusa na krzyżu i dowodem największej miłości Boga do człowieka,
- nazywa Mszę Świętą spotkaniem z Panem Jezusem.

- identyfikuje chleb i wino z Ciałem i Krwią Chrystusa,

- wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu,

- proponuje sposób okazania Jezusowi wdzięczności za dar odkupienia,

- wyjaśnia, co to jest przeistoczenie,

- wyjaśnia, dlaczego należy jednać się z bliźnimi,

- proponuje sposób podziękowania Chrystusowi za Jego obecność w Komunii Świętej.

- identyfikuje procesję z darami z liturgią Eucharystii,

- proponuje, jaki dar może złożyć Bogu podczas Mszy Świętej.

- opowiada o liturgii Wielkiego Czwartku,

- wyjaśnia, co oznaczają słowa Jezusa wypowiedziane nad chlebem i winem.

VI. UCZTUJEMY Z PANEM JEZUSEM

- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej

- przytacza Modlitwę Pańską,
- podaje, że Chrystus jest dawcą jedności i pokoju,
- przytacza słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien”,
- podaje, że w Komunii Świętej spotyka się z Panem Jezusem,

- określa, pod jakimi postaciami Pan Jezus jest obecny we Mszy Świętej,

- określa, jak możemy zwracać się do Boga,

- wyjaśnia znaczenie pokoju,

- wskazuje sposoby dążenia do jedności w rodzinie, klasie,

- wskazuje, że udział w Eucharystii jest okazaniem Panu Jezusowi miłości,

- wskazuje na właściwe postawy i

- identyfikuje Eucharystię z dziękczynieniem,

- określa postawy i zachowania podczas przyjmowania Komunii Świętej,

- określa owoce Komunii Świętej.

- identyfikuje niedzielę z obowiązkiem uczestniczenia w Ofierze Eucharystycznej.
- wyjaśnia znaczenie słowa: „godny”, zachowanie podczas Mszy Świętej.
- wyjaśnia pojęcie „żywy chleb”,
- określa, za co należy dziękować Bogu,
- streszcza przypowieść o uczcie.

KRYTERIA OCENIANIA
Z RELIGII W ZAKRESIE IV KLASY SZKOŁY PODSTAWOWEJ
DO PROGRAMU NR AZ-2-01/10 PODRĘCZNIKA NR AZ-21-01/10-RA-1/13 „JESTEM CHRZEŚCIJANINEM”
POD REDAKCJĄ KS. STANISŁAWA ŁABENDOWICZA

OCENA NIEDOSTATECZNA	OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dopuszczającą, a ponad to:	Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dostateczną, a ponad to:	Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dobrą, a ponad to:	Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę co najmniej bardzo dobrą.
<ul style="list-style-type: none"> - nie spełnił kryteriów na ocenę dopuszczającą. - nie pracuje podczas lekcji i nie posiada notatek. - nie prowadzi zeszytu. - nie skorzystał z pomocy nauczyciela i kolegów w celu poprawienia oceny. 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje, czym jest katecheza, - podaje, że w katechezie pogłębiamy przyjaźń z Panem Jezusem, - przytacza treść przykazania miłości, - podaje, że miłość jest podstawą prawdziwej przyjaźni, - wymienia wydarzenia, poprzez które Bóg objawia miłość do człowieka, - podaje, czym jest Msza Święta, - wymienia cechy Serca Pana Jezusa, - streszcza teksty biblijne (J 15,13 i J 19,34), - streszcza fragment Ewangelii – J 3,16-17, - podaje, że Pan Jezus narodził się, umarł i zmartwychwstał dla zbawienia ludzi, - podaje, czym jest modlitwa. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, jak można pogłębiać swoją przyjaźń z Panem Jezusem, - uzasadnia swoją obecność na katechezie, - wyjaśnia, czym jest prawdziwa przyjaźń, - określa, jak należy wypełniać przykazanie miłości w życiu codziennym, - określa, że źródłem prawdziwej miłości jest Pan Bóg, - wybiera sposób okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość, - wyjaśnia, z jakich części składa się Msza Święta, - wskazuje, że uczestnicząc we Mszy Świętej, spotykamy się z Panem Jezusem, - stwierdza, że praktykując pierwsze piątki miesiąca, umacniamy więź z Panem Jezusem, - wymienia najważniejsze wydarzenia historii zbawienia Starego i Nowego Testamentu. 	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje tekst biblijny, - planuje wypełniać przykazanie miłości, - wyjaśnia, dlaczego człowiek zdolny jest kochać Boga, - określa, jakie powinno być uczestnictwo we Mszy Świętej, - wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej, - planuje praktykę pierwszych piątków miesiąca jako wyraz wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość, - objaśnia, czym jest dzieło zbawienia, - stwierdza, że należy okazywać Panu Jezusowi wdzięczność za dzieło zbawienia, - analizuje swój udział we Mszy Świętej, - określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się, - streszcza teksty źródłowe o modlitwie. 	<ul style="list-style-type: none"> - przyjmuje odpowiedzialność za pogłębianie przyjaźni z Panem Jezusem, - wybiera sposób modlitwy o wzajemną miłość wśród ludzi, - dowodzi konieczności wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego, - dowodzi potrzebę uczestnictwa we Mszy Świętej, - wybiera sposób okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego obecność we Mszy Świętej, - podaje, kto przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, - przyjmuje odpowiedzialność za umacnianie więzi z Panem Jezusem, - określa sposoby wyrażania wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia, - przyjmuje odpowiedzialność za okazywanie wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia. - wskazuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem, - planuje systematyczną modlitwę. 	<ul style="list-style-type: none"> - posiada wiedzę i umiejętności, które są wynikiem samodzielnej pracy. - spełnił kryteria na ocenę, co najmniej bardzo dobrą. - wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.
II. POZNAJĘ BOGA					
<ul style="list-style-type: none"> - nie spełnił kryteriów na ocenę dopuszczającą. - nie pracuje podczas lekcji i nie posiada notatek. - nie prowadzi zeszytu. - nie skorzystał z pomocy nauczyciela i kolegów w celu poprawienia oceny. 	<ul style="list-style-type: none"> - nazywa Boga Stworzycielem, - wyjaśnia słowo „stworzyć”, - podaje, że Bóg jest Stwórcą świata duchowego, - podaje, że Bóg powołuje człowieka do przyjaźni, - identyfikuje Pismo Święte ze słowem Bożym, - podaje, kto jest autorem Pisma Świętego, - określa, do kogo jest skierowane Pismo Święte, - nazywa części Pisma Świętego, - określa, że wszystkie księgi Pisma 	<ul style="list-style-type: none"> - streszcza biblijny tekst o stworzeniu świata, - streszcza sceny biblijne z udziałem aniołów, - uzasadnia potrzebę wdzięczności Bogu za aniołów, – streszcza biblijny opis mówiący o stworzeniu człowieka, - uzasadnia, dlaczego Pismo Święte jest nazywane księgą miłości Boga do człowieka, - wlicza Księgi Nowego Testamentu, - wymienia skróty niektórych ksiąg 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia etapy stwarzania świata według Księgi Rodzaju, - redaguje modlitwę do Anioła Stróża, - wskazuje sposoby okazywania przyjaźni Panu Bogu, - podaje nazwy wybranych ksiąg Pisma Świętego i ich autorów, - wyjaśnia, w jaki sposób powstawała księga Pisma Świętego, 	<ul style="list-style-type: none"> - wybiera sposoby troski o świat stworzony, - planuje troskę o stworzony świat, - nazywa anioły duchami czystymi, - wyjaśnia sens słów: „obraz i podobieństwo Boże”, - określa, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga, - uzasadnia potrzebę poznawania Objawienia Bożego, 	<ul style="list-style-type: none"> - posiada wiedzę i umiejętności, które są wynikiem samodzielnej pracy. - spełnił kryteria na ocenę, co najmniej bardzo dobrą. - wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.

<p>Świętego stanowią jedność, – wymienia okoliczności, w jakich słuchamy słowa Bożego, – streszcza przypowieść o siewcy, – podaje znaczenie słowa „Ewangelia”, – wylicza autorów Ewangelii, – ilustruje dobry uczynek względem bliźniego.</p>	<p>biblijnych, – ilustruje przypowieść o siewcy, – wyjaśnia potrzebę uważnego słuchania słowa Bożego, – objaśnia, w jakiej postawie słuchamy i czytamy Ewangelię podczas Mszy Świętej, – streszcza fragment Ewangelii o powtórny przyjsciu Chrystusa, – uzasadnia potrzebę okazywania miłości bliźnim.</p>	<p>– streszcza naukę św. Pawła o słowie Bożym (1Tes 2,13), – wyjaśnia, na czym polega jedność Pisma Świętego, – klasyfikuje wydarzenia biblijne Starego i Nowego Testamentu, – podaje zasady korzystania z Pisma Świętego, – uzasadnia potrzebę szacunku wobec Pisma Świętego, – wylicza, z jakich elementów składa się liturgia słowa, – wymienia etapy formowania się Ewangelii, – wymienia wydarzenia biblijne, w których Bóg objawiał się człowiekowi, – identyfikuje czas Sądu Ostatecznego z przyjsciem Chrystusa w chwale, – wyjaśnia, w jaki sposób Bóg objawia swoją chwałę.</p>	<p>– stosuje odpowiednie zasady przy samodzielnym posługiwaniu się Pismem Świętym, – wnioskuje, że jedność Pisma Świętego wynika z Objawienia Bożego, – planuje czytanie i rozważanie słowa Boże, – wskazuje na potrzebę częstego korzystania z Pisma Świętego i rozważania jego słów, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego słowo, – wskazuje na związek Pisma Świętego z życiem, – planuje częstą lekturę Pisma Świętego – wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i werset w perykopie biblijnej, – uzasadnia związek między słuchaniem słowa Bożego i właściwą postawą życia, – charakteryzuje poszczególnych Ewangelistów, – planuje żyć Ewangelią, na co dzień, – planuje w życiu kierować się przykazaniem miłości.</p>
--	---	--	---

III. PYTAM, W CO WIERZĘ

<p>- nie spełnił kryteriów na ocenę dopuszczającą. - nie pracuje podczas lekcji i nie posiada notatek. - nie prowadzi zeszytu. - nie skorzystał z pomocy nauczyciela i kolegów w celu poprawienia oceny.</p>	<p>– definiuje słowa: miłosierdzie, sprawiedliwość, przebaczenie, skrucha, żal, – podaje, w jakim sakramencie spotykamy się z miłosiernym Bogiem Ojcem, – podaje, że wiara jest warunkiem</p>	<p>– wyjaśnia, dlaczego Boga nazywamy miłosiernym Ojcem, – definiuje słowo: „wiara”, – streszcza tekst biblijny: Mt 16,13-19, – ilustruje, co może uczynić, by wzrastać w wierze,</p>	<p>– charakteryzuje warunki sakramentu pokuty, – uzasadnia potrzebę żalu i skruchy za popełnione zło, – określa, jak postępuje człowiek wierny Bogu, – określa, jaki powinien być człowiek</p>	<p>– planuje systematyczne korzystanie z sakramentu pokuty, – proponuje sposoby troski o rozwój wiary, – redaguje modlitwę dziękczynną za łaskę wiary,</p>	<p>- posiada wiedzę i umiejętności, które są wynikiem samodzielnej pracy. - spełnił kryteria na ocenę, co najmniej bardzo dobrą. - wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.</p>
---	---	--	---	--	--

zbawienia,	– objaśnia, w jaki sposób Tobiasz okazywał wierność Bogu i miłość bliźnim,	wierny Bogu,	– analizuje motywy, dla których Tobiasz narażał swoje życie,
– identyfikuje postać biblijnego Tobiasza z człowiekiem wiernym Bogu i miłosiernym wobec bliźnich,	– wyjaśnia, dlaczego Daniel jest przykładem silnej wiary w Boga,	– wybiera sposoby służenia innym,	– stosuje zasady wiary w Boga w swoim życiu,
– ilustruje, w jaki sposób można okazać pomoc bliźnim,	– streszcza wydarzenie biblijne o rodzinie Machabeuszy,	– wylicza przymioty wiary,	– dowodzi konieczności troski o rozwój wiary i jej umocnienie,
– streszcza opowiadanie biblijne o Danielu,	– wskazuje, że Machabeusze byli wierni Bogu aż do śmierci,	– wyjaśnia, czego uczy heroiczna wiara Machabeuszy,	– określa, na czym polega „żywa wiara”,
– wymienia, cechy rodziny Machabeuszy,	– opowiada o cudzie uzdrowienia sługi setnika,	– charakteryzuje wiarę setnika,	– planuje sposoby umocnienia własnej wiary,
– ilustruje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary,	– definiuje słowo: „cud”,	– określa, jakim czasem jest Adwent dla każdego z nas,	– dowodzi, że wiara jest podstawą życia chrześcijańskiego,
– wyjaśnia znaczenie słowa: Adwent,	– rysuje symbole adwentowe,	– identyfikuje Jana Chrzciciela z ostatnim prorokiem Starego Testamentu, który przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela,	– planuje modlitwę o wzrost wiary,
– nazywa Jana Chrzciciela poprzednikiem Zbawiciela,	– streszcza tekst biblijny zapowiadający narodziny Jana Chrzciciela,	– wyjaśnia, w jaki sposób powinniśmy przyjmować słowo Boże,	– przyjmuje odpowiedzialność za przyjęte słowo Boże,
– opowiada o wydarzeniu Zwiastowania,	– wylicza modlitwy, w których rozważamy wydarzenie Zwiastowania,	– określa, dlaczego powinniśmy wierzyć Bożemu słowu,	– wybiera sposób naśladowania Maryi,
– podaje, że Maryja jest najdoskonalszym przykładem wiary,	– wyjaśnia, jak należy przygotować się na spotkanie z Jezusem w Eucharystii,	– objaśnia sposoby okazywania posłuszeństwa woli Bożej,	– dowodzi konieczności troski o wzrost wiary,
– opowiada o narodzeniu Pana Jezusa,	– rysuje symbole świąt Bożego Narodzenia,	– objaśnia sposoby okazywania posłuszeństwa woli Bożej,	– ocenia swoją postawę wobec Boga w codziennym życiu,
– streszcza biblijny opis męczeńskiej śmierci św. Szczepana,	– podaje okoliczności męczeńskiej śmierci św. Szczepana,	– uzasadnia potrzebę właściwego przygotowania się do spotkania z Jezusem w czasie Bożego Narodzenia,	– planuje przeżyć święta Bożego Narodzenia w duchu chrześcijańskiej miłości i radości,
– podaje, że Trzej Mędrcy ze Wschodu oddali cześć Panu Jezusowi,	– wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską,	– wylicza znane tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia,	– planuje udział w obchodach święta św. Szczepana,
– wymienia imiona Trzech Mędrców ze Wschodu,	– ilustruje przykłady świadectwa wiary,	– wyjaśnia znaczenie narodzenia Pana Jezusa dla człowieka wierzącego,	– dowodzi o potrzebie dawania świadectwa wiary,
– podaje, że wiarą odpowiadamy na miłość Pana Boga.	– stosuje poprawnie określenia: świadectwo wiary, męczennik,	– wskazuje na potrzebę podtrzymywania tradycji i obrzędów	– wybiera sposób modlitwy za
	– wylicza dary, jakie Trzej Mędrcy ze		

Wschodu złożyli Panu Jezusowi,	świętecznych w rodzinach,	misjonarzy,
– streszcza ewangeliczny opis pokłonu Trzech Mędrców ze Wschodu,	– charakteryzuje postać św. Szczepana,	– planuje modlitwę w intencji misji,
– objaśnia, jak wzmacniać swoją wiarę,	– objaśnia, co oznaczają poszczególne dary złożone przez Trzech Mędrców,	– wybiera sposób wzmocnienia swojej wiary.
– używa poprawnie terminu: „wiara żywa”.	– wyjaśnia, dlaczego Święto Trzech Króli nazywamy też uroczystością Objawienia Pańskiego,	
	– określa swoje zadania wyływające z wiary.	

IV. UCZĘ SIĘ KOCHAĆ PANA BOGA I LUDZI

- nie spełnił kryteriów na ocenę dopuszczającą.	– identyfikuje Dekalog z przykazaniami Bożymi,	– wyjaśnia, na czym polegało przymierze zawarte z Mojżeszem,	– charakteryzuje, czym są przykazania Boże dla ludzi,	– uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych,	- posiada wiedzę i umiejętności, które są wynikiem samodzielnej pracy.
- nie pracuje podczas lekcji i nie posiada notatek.	– definiuje termin: przymierze,	– objaśnia treść Dekalogu,	– wskazuje przykazania odnoszące się do Boga i do bliźniego,	– dowodzi odpowiedzialności wynikającej z przymierza chrztu świętego,	- spełnił kryteria na ocenę, co najmniej bardzo dobrą.
- nie prowadzi zeszytu.	– ilustruje treść jednego z przykazań Bożych,	– opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj,	– wybiera sposób realizacji przykazań Bożych,	– uzasadnia, że wypełnianie przykazań jest wyrazem wiary i posłuszeństwa Bogu,	- wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.
- nie skorzystał z pomocy nauczyciela i kolegów w celu poprawienia oceny.	– definiuje słowo „cud”,	– podaje, że Maryja wzywa nas do wypełniania woli Pana Jezusa,	– wyjaśnia, czego zapowiedzią było przymierze zawarte z Izraelitami,	– przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie woli Bożej,	
	– podaje, że Pan Jezus wzywa nas do głoszenia Jego nauki,	– wyjaśnia termin: apostołstwo,	– wyjaśnia słowa Maryi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”,	– wybiera sposoby apostołowania w świecie,	
	– rozróżnia uczynki miłosierdzia,	– rysuje jeden z uczynków miłosierdzia,	– wymienia sakramenty ustanowione podczas Ostatniej Wieczery,	– proponuje modlitwę dziękczynną za dar bycia uczniem Jezusa,	
	– rysuje jeden z uczynków miłosierdzia,	– nazywa Eucharystię uczcą miłości,	– określa, kiedy człowiek pełni wolę Boga,	– wybiera sposoby realizacji Chrystusowej nauki poprzez uczynki miłosierdzia,	
	– streszcza tekst biblijny opowiadający o wydarzeniu Ostatniej Wieczery,	– wymienia przymioty służby,	– opowiada o powołaniu uczniów i wybraniu apostołów,	– przyjmuje odpowiedzialność za właściwe uczestnictwo w Eucharystii,	
	– streszcza tekst biblijny, opisujący wydarzenie umycia nóg Apostołom przez Pana Jezusa,	– wyjaśnia treść przykazania miłości,	– wskazuje, że uczynki miłosierdzia są znakiem miłości wobec człowieka i Boga,	– przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie przykazania miłości,	
	– streszcza tekst biblijny opowiadający o modlitwie Pana Jezusa w Ogrójcu,	– podaje, że powinniśmy wypełniać wolę Bożą w codziennym życiu,	– wybiera sposoby okazania wdzięczności Jezusowi za dar Eucharystii,	– wylicza uczynki miłosierdzia względem ciała i względem duszy,	
	– streszcza tekst biblijny, mówiący o śmierci Pana Jezusa.	– wyjaśnia słowa modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu,	– określa, co znaczy pełnić wolę Boga,	– redaguje modlitwę do Boga Ojca,	
		– wskazuje przykłady pełnienia woli Boga w codziennym życiu,	– wskazuje, jak naśladować Pana Jezusa, który jest wzorem służebnej miłości	– dowodzi, że śmierć Pana Jezusa jest wyrazem miłości Boga do każdego człowieka.	

- nie spełnił kryteriów na ocenę dopuszczającą.
- nie pracuje podczas lekcji i nie posiada notatek.
- nie prowadzi zeszytu.
- nie skorzystał z pomocy nauczyciela i kolegów w celu poprawienia oceny.

– **streszcza tekst biblijny, opowiadający o zmartwychwstaniu Pana Jezusa,**

– **ilustruje wydarzenie zmartwychwstania Pana Jezusa,**

– **podaje, że Pan Jezus jest przewodnikiem w drodze do Boga Ojca,**

– **podaje, że Zmartwychwstały Pan Jezus ukazywał się Apostołom,**

– **streszcza tekst biblijny, opisujący spotkanie Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami,**

– streszcza biblijny opis ustanowienia Eucharystii,

– **wyjaśnia, czym jest Eucharystia,**

– podaje, że Jezus Chrystus jest Drogą, Prawdą i Życiem w dążeniu do życia wiecznego,

– **streszcza tekst biblijny: J 14,1-6,**

– **podaje, że świadcząc o Panu Jezusie, wypełniamy Jego nakaz misyjny,**

V. Z JEZUSEM JESTEM W DRODZE DO BOGA OJCA

- nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan,

– definiuje słowo: „Pascha”,

– przytacza słowa Pana Jezusa skierowane do świętego Tomasza,

– podaje, kiedy Pan Jezus ustanowił sakrament Eucharystii,

– wyjaśnia, dlaczego Jezusa nazywamy Drogą, Prawdą i Życiem,

– określa, co należy czynić, by osiągnąć życie wieczne,

– wyjaśnia, dlaczego misje są jednym z najważniejszych zadań Kościoła,

– określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła,

– podaje, że Pan Jezus pomaga nam osiągnąć wieczne szczęście w niebie,

– wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus wstąpił do nieba,

– identyfikuje ogniste języki, wiatr i gołębicę z Duchem Świętym,

– opisuje działanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy,

– podaje, że „Modlitwa Pańska jest wzorem modlitwy chrześcijanina”,

– wymienia prośby zawarte w „Modlitwie Pańskiej”,

– wyjaśnia, dlaczego modlitwę „Ojcie nasz” nazywamy „Modlitwą Pańską”,

– objaśnia, dlaczego modlitwę „Ojcie nasz” nazywamy „Modlitwą Pańską”,

– wyjaśnia, dlaczego „Modlitwa Pańska” jest wzorem modlitwy

bliźniego,

– wskazuje sposoby wypełniania przykazania miłości w codziennym życiu,

– wskazuje, w których słowach Modlitwy Pańskiej prosimy Boga o to, abyśmy potrafili pełnić Jego wolę,

– wybiera sposoby okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość o dar odkupienia.

– wyjaśnia, na czym polega świętowanie Wielkanocy,

– opowiada o liturgii Wigilii Paschalnej,

– określa, jakimi słowami Pan Jezus ustanowił sakrament pokuty,

– określa, jaką obietnicę dał Pan Jezus tym, którzy będą spożywać Jego Ciało,

– wybiera sposób, by podziękować Panu Jezusowi za dar Eucharystii,

– uzasadnia, że przez zaufanie Chrystusowi można osiągnąć niebo,

– **przytacza słowa Pana Jezusa – Mt 28,19-20, nazywane nakazem misyjnym,**

– wybiera sposób zaangażowania się w sprawę misji,

– streszcza tekst biblijny, mówiący o Zesłaniu Ducha Świętego,

– charakteryzuje poszczególne prośby „Modlitwy Pańskiej”,

– redaguje krótką modlitwę,

– streszcza biblijny tekst, mówiący o uwolnieniu św. Piotra z więzienia,

– objaśnia, w jaki sposób Bóg troszczy się o człowieka,

– wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za opiekę,

– rysuje, w jaki sposób okazuje wdzięczność Bogu za Jego opiekę,

– wyjaśnia, dlaczego wszelkie trudności trzeba powierzyć Chrystusowi,

– wyjaśnia, co oznacza sformułowanie „dom zbudowany na skale” w

– charakteryzuje postawę człowieka wierzącego w Jezusa Zmartwychwstałego,

– planuje systematyczny udział we Mszy Świętej,

– uzasadnia, że Msza Święta jest najważniejszym spotkaniem chrześcijanina z Jezusem Zmartwychwstałym,

– planuje spotykać się z Panem Jezusem w Eucharystii,

– dowodzi, że Eucharystia jest dla chrześcijanina zadatkem życia wiecznego,

– planuje częste i pełne uczestnictwo we Mszy Świętej,

– planuje spełnianie dobrych uczynków w codziennym życiu,

– projektuje plakat pod hasłem: Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem,

– ocenia swoją postawę w świetle nakazu misyjnego,

– redaguje modlitwę w intencji misjonarzy,

– wskazuje na postawę wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc w naszym dążeniu do nieba,

– planuje osobistą modlitwę do Ducha Świętego,

– określa sposoby współpracy z Duchem Świętym,

– ocenia swoją postawę w czasie modlitwy,

– planuje modlitwę dziękczynną za

- posiada wiedzę i umiejętności, które są wynikiem samodzielnej pracy.

- spełnił kryteria na ocenę, co najmniej bardzo dobrą.

- wykorzystuje dodatkowe wiadomości w praktyce.

- opowiada o Wniebowstąpieniu Pana Jezusa,
 - **stwierdza, że niebo jest ostatecznym celem człowieka,**
 - podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego,
 - rysuje symbole Ducha Świętego,
 - określa modlitwę „Ojcze nasz” jako rozmowę z kochającym Bogiem Ojcem,
 - **wskazuje Autora „Modlitwy Pańskiej”,**
 - podaje, że modlitwa jest wyrazem wiary, nadziei i miłości,
 - podaje, że Bóg troszczy się o każdego człowieka,
 - **definiuje, czym jest Opatrzność Boża,**
 - **podaje, że Jezus Chrystus pomaga przezwycięzać trudności,**
 - podaje, że słowo Boże jest podstawą życia chrześcijańskiego,
 - klasyfikuje, które sakramenty można przyjąć tylko raz, a które można przyjmować wielokrotnie,
 - identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa,
 - **podaje, że uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa jest nazywana Bożym Ciałem.**
 - podaje, że w czasie wakacji powinniśmy żyć w jedności z Panem Bogiem,
 - wyjaśnia, o czym nie wolno zapomnieć w czasie wakacji,
 - wskazuje, że wakacje są czasem wolnym danym nam od Boga.
- chrześcijanina,
 - definiuje, czym jest modlitwa wstawiennicza,
 - określa sens i wartość modlitwy,
 - używa poprawnie terminu: Opatrzność Boża,
 - stwierdza, że Bóg czuwa nad każdym stworzeniem,
 - przytacza tekst biblijny: Mt 11,28,
 - stwierdza, że każdą trudność łatwiej przetrwać z Chrystusem,
 - **streszcza przypowieść o domu na skale,**
 - określa, jak postępuje człowiek roztropny,
 - wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym krzewie,
 - definiuje, czym są sakramenty,
 - **wymienia sakramenty święte,**
 - przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu,
 - streszcza tekst biblijny, mówiący o ustanowieniu Eucharystii,
 - objaśnia, gdzie może spotkać się z Panem Bogiem w czasie wakacji.
- odniesieniu do życia chrześcijanina,
 - dowodzi, że chrześcijanin powinien swoje życie budować na fundamencie słowa Bożego,
 - określa sakramenty święte, jako drogę życia i świętości,
 - wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina,
 - wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu,
 - wybiera sposób realizacji przyrzeczeń wakacyjnych,
 - uzasadnia potrzebę modlitwy w czasie wakacji.
- Bożą opiekę,
 - redaguje modlitwę o pomoc Boga w rozwiązywaniu problemów,
 - planuje roztropne postępowanie, oparte o słowo Boże,
 - planuje częste korzystanie z sakramentów świętych,
 - planuje swój udział w procesji Bożego Ciała,
 - planuje wakacyjne spotkania ze Stwórcą.

KRYTERIA OCENIANIA

**z katechezy w zakresie klasy V szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/10
i podręcznika nr AZ-21-01/18-RA-2/20
„Bóg poszukuje człowieka”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

DOPUSZCZAJĄCA

OCENA

DOSTATECZNA

OCENA

DOBRA

I. Pragnienie człowieka

Uczeń:

- definiuje terminy: „dar”, „wiara”,
- wyjaśnia, czym jest nadzieja,
- wyjaśnia pojęcie „wspólnota”.

Uczeń:

- wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość (A.1.3),
- charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1),

Uczeń:

- proponuje sposoby troski o rozwój wiary,
- wnioskuje, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań,
- objaśnia, w jaki sposób należy dbać o rozwój wiary,
- wskazuje na odpowiedzialność za pełnienie czynów miłości,
- przedstawia, na czym polega kultura uczestnictwa w życiu różnych wspólnot – Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej, rówieśniczej (E.1.2),
- przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot (E.1.2),
- wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w różnych grupach wspólnotach (E. 1.5).

II. Biblia źródłem odkrywania tajemnicy Boga

Uczeń:

- wyjaśnia,
- że wiara i wiedza nie są sprzeczne (A.2.2),
- wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1),
 - wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i werset w perykopie biblijnej (A.9.5).

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcie wiary w Boga (A.2.1),
- określa wiarę jako łaskę – dar otrzymany od Boga (A.3.1),
- charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2),
- rozróżnia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3).

Uczeń:

- wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1),

- uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2),
- wyjaśnia, że Bóg objawia się w słowie (Piśmie Świętym) (A.5.1),
- wymienia gatunki literackie w Biblii – przypowieść, list, hymn (A.9.5),
- wymienia Księgi Nowego Testamentu (A.9.3),
- wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych (A.9.6).

III. Bóg objawiający siebie w dziele stworzenia

Uczeń:

- podaje, że Bóg jest Stwórcą nieba i ziemi (A.7),
- wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowiek może poznać Boga przez dzieła stworzenia (A.5.1),
- wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre (C.1.1).

Uczeń:

- wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata i człowieka (A.10.5),
- wyjaśnia pojęcia: błogosławieństwo, wolna wola (A.7.3; A.11.3),
- przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: grzech pierwszych ludzi (A.11.1),
- wyjaśnia różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3),
- definiuje słowo: „pycha”,
- wybiera sposoby okazywania miłości Bogu (A.13.16).

Uczeń:

- formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia Boga Stwórcy, w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami (D.2.4),
- wyjaśnia pojęcia: grzech pierwotny Protoewangelia (A.7.3; A.11.2; A.11.3),
- omawia, czym jest modlitwa i uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.1; D.1.2),
- opisuje działalność złego ducha i wskazuje na zagrożenie potępieniem (A.7.5).

OCENA

BARDZO DOBRA

OCENA

CELUJĄCA

Uczeń:

- wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia (A.1.5),
- omawia różnice między prawdziwym szczęściem a przyjemnością (A.1.5),
- nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem.,
- wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w różnych grupach wspólnotach (E. 1.5).

Uczeń:

- podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka,
- wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością (A.1.3),
- podaje przykłady świadków wiary (E. 1.8).

Uczeń:

- przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2),
- definiuje pojęcia: Objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego (A.10.1),
- podaje zasady korzystania z Pisma Świętego,
- wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych (A.9.6).

Uczeń:

- podaje zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9).

Uczeń:

- wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (A.7.4; C.1.5),
- przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: dzieje Kaina i Abła (A.11.1; A.11.2),

- przedstawia skutki dobra i zła (grzechu) (C.1.4),
- przedstawia i interpretuje biblijne obrazy: dzieje Noego (A.11.1;A.11.2),
- streszcza tekst biblijny o budowie wieży Babel (A.7),
- streszcza biblijny opis ofiary Abrahama (A.11.4),
- podaje treść obietnicy danej Abrahamowi (A.11.1),
- przytacza biblijne opowiadanie dotyczące snu Jakuba (A.11.1),
- opowiada o powołaniu Jakuba przez Boga (A.11.1),
- charakteryzuje postać Józefa (A.11.5),
- opowiada historię proroka Jonasza (A.11.1).

Uczeń:

- wskazuje przyczyny zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (A.7.4);

OCENA

DOPUSZCZAJĄCA

OCENA

DOSTATECZNA

OCENA

DOBRA

IV. Bóg wiernym danym obietnicom prowadzi swój lud

Uczeń:

- wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2).

Uczeń:

- wyjaśnia, dlaczego powinniśmy powierzyć swoje życie Panu Bogu,
- wyjaśnia pojęcie: prorok (A.11.3),
- wyjaśnia pojęcie: Pascha (A.11.3).

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcie: przymierze (A.11.3),
- nazywa Abrahama ojcem wierzących,
- wyjaśnia pojęcie: Patriarcha (A.11.3),
- proponuje sposoby troski o rozwój wiary,
- ocenia postawę Abrahama wobec Boga,
- wyjaśnia pojęcie: Opatrzność Boża (A.11.3),
- streszcza historię Józefa, syna Jakuba (A.11.1).

V. Jezus nowym Mojżeszem i obiecanym Mesjaszem

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcie przypowieść oraz wskazuje na strukturę przypowieści (A.11.3).

Uczeń:

- przytacza przypowieść o siewcy (A.10).

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcia: Wcielenie i Odkupienie (A.13.10),
- omawia przypowieść o robotnikach w winnicy (A.13.13),
- omawia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13),
- omawia przypowieść o talentach (A.13.13),
- wyjaśnia zbawczy sens męki i śmierci Jezusa Chrystusa (A.13.9),
- wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10).

VI. Kościół Jezusa Chrystus

Uczeń:

- podaje, jak powstał Kościół (E.2).

Uczeń:

- podaje, że Jezus założył Kościół, wybrał Dwunastu (E.2),
- podaje, że Kościół jest konieczny do zbawienia (E.2),
- podaje, że Kościół jest misyjny (pojęcie: misjonarz) (E.2),
- wybiera sposób zaangażowania się w sprawy misji,
- opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7),
- podaje, że Kościół jest wiarygodny i konieczny do zbawienia (E.2),
- nazywa św. Pawła Apostołem Narodów.

Uczeń:

- przytacza biblijne obrazy Kościoła (E.2),
- podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja) (E.2.9),
- wyjaśnia pojęcia: misje, misjonarz (E.2.8),
- wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Stolica Apostolska, dogmat, sobór, synod biskupów, konferencja episkopatu (E.2.8),
- podaje, jaką rolę odgrywa św. Piotr w Kościele (E.2),
- wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Piotr (A.11.4; E.2.1),
- wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Szczepan (A.11.4; E.2.1),
- uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11),
- podaje, jaką rolę odegrał św. Szczepan w Kościele (E.2),
- podaje, jaką rolę odegrał św. Paweł w Kościele (E.2),
- wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych czasów apostołskich: św. Paweł (A.11.4; E.2.1),
- podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E. 1.8),
- podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12),
- przytacza przykazania kościelne (E.2),
- uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych.

OCENA**BARDZO DOBRA****OCENA****CELUJĄCA****Uczeń:**

- przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka (A.11.1).

Uczeń:

- dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Starego Testamentu (A.13.16),
- zna dzieje Izaaka (D.1).

Uczeń:

- wymienia sposoby Bożego objawienia (stworzenie, słowo Boże, Jezus Chrystus) (A.5),
- wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o Królestwie Bożym (A.13.7),
- wymienia najważniejsze przymioty Boga: Bóg Ojciec miłosierny (A.5.2),
- przedstawia podstawowe fakty z życia Jezusa Chrystusa (A.13.3),
- opisuje miłość Boga do człowieka objawioną

w męce i śmierci Jezusa Chrystusa (A.5.3),

– wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa (A.13.9).

Uczeń:

– w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11),

– omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4).

Uczeń:

– omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1),

– charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2),

– wyjaśnia, czym jest Kościół i jaka jest jego rola

w historii zbawienia (E.2.3),

– podaje przymioty Kościoła (E.2),

– podaje, jaka jest struktura i ustrój Kościoła (E.2),

– dokonuje aktualizacji faktów związanych

z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu (A.13.16),

– uzasadnia wartość świadectwa wiary (Święty Piotr) w różnych sytuacjach życiowych (E.3.11),

– podaje strukturę i ustrój Kościoła (pojęcia: biskup, diecezja, parafia, proboszcz) (E.2),

– wymienia pięć przykazań kościelnych i omawia ich znaczenie (E.2.11).

Uczeń:

– określa, na czym polega współpraca w budowaniu Kościoła,

– identyfikuje historię Kościoła z pielgrzymką wspólnoty wierzących – „my” w historii zbawienia (E.3),

– na podstawie poznawanych dziejów Kościoła wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1; E3.11),

– uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia

– **DOPUSZCZAJĄCA**

OCENA

DOSTATECZNA

OCENA

DOBRA

VII. Historia zbawienia w Kościele pierwotnym oraz w starożytności i w średniowieczu

Uczeń:

– definiuje Kościół

jako boską i ludzką rzeczywistość (E.3).

Uczeń:

– podaje, że Kościół przyczynia się do rozprzestrzeniania Ewangelii (E.3),

– podaje, że Kościół odegrał ogromną rolę w życiu narodu polskiego (E.5),

– podaje, że Kościół odegrał ogromną rolę

w dziedzinie nauki, sztuki, życia codziennego (E.3).

Uczeń:

– opowiada o prześladowaniu chrześcijan (E.3.2),

– przytacza historię św. Wojciecha (E.5),

– opisuje początki chrześcijaństwa w Polsce (E.5.1),

– przytacza okoliczności chrztu Polski (E.5),

– przytacza działalność św. Cyryla i św. Metodego (E.3),

– przytacza działalność św. Benedykta i rolę benedyktynów (E.4),

– podaje, jaką rolę odegrały zakony w Kościele

(św. Dominik, św. Franciszek) (E.3.4),

– wyjaśnia, czym był tzw. spór o św. Stanisława (E.5.3),

– podaje, jaką rolę w życiu narodu polskiego odegrał św. Stanisław (E.5),

– podaje, jaką rolę w życiu narodu polskiego odegrała św. Jadwiga Królowa (E.5),

– streszcza życie chrześcijan w czasach jagiellońskich (E.5.4).

VIII. Bóg obecny w życiu swego ludu – rok liturgiczny

Uczeń:

– wierzy w zmartwychwstanie umarłych (A.8a).

Uczeń:

- podaje, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży,
- identyfikuje różaniec z wzywaniem i bliskością Matki (D.5),
- uzasadnia religijny wymiar okresu: Adwentu,
- wyraża wdzięczność za miłość Boga (B.2.b),
- wylicza nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście (B 2.3).

Uczeń:

- podaje sens, przesłanie i liturgię święta św. Stanisława Kostki (B.2),
- wymienia i opisuje święto św. Stanisława Kostki (B.2.2; E.5.8),
- stwierdza, że św. Stanisław Kostka jest wzorem w realizacji powołania do świętości,
- wymienia i opisuje miesiące i święta maryjne (B.2.2; E.5.8),
- podaje sens, przesłanie i liturgię nabożeństwa różańcowego (B.2),
- podaje, że tajemnice różańca świętego są streszczeniem najważniejszych wydarzeń z życia Jezusa i Maryi,
- omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w Adwencie (B.2.3),
- zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6),
- podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów: Adwent (A.8; B.2),
- podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego – Boże Narodzenie (A.13; B.2),
- podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego (B.2) – Wielki Post (B.2; D.1),
- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus przyjął mękę i śmierć na krzyżu (D.1),

OCENA**BARDZO DOBRA****OCENA****CELUJĄCA****Uczeń:**

- wyjaśnia, w jaki sposób pierwsi chrześcijanie realizowali naukę Chrystusa,
- stwierdza, że pierwsze wspólnoty chrześcijańskie są wzorem wypełniania zadań Kościoła,
- przedstawia misję św. Wojciecha dla historii Polski (E.5.2),
- przedstawia misję św. Wojciecha i znaczenie chrztu dla historii Polski (E.5.2),
- opowiada o życiu i misji świętych Cyryla i Metodego (E.4.1),
- przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni (E.3.3),
- przytacza smutne karty historii Kościoła; podziały i wojny krzyżowe (E.4),
- wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i człowieka (E.3.1),
- przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: franciszkanie i dominikanie oraz znaczenie tych zakonów dzisiaj (E.3.3),
- wskazuje jaką rolę odegrała Święta Królowa Jadwiga w dziejach Polski i kościoła (E.5.4).

Uczeń:

- wskazuje miejsca prześladowań współczesnych chrześcijan,
- opierając się na omawianych postaciach świętych – Święty Wojciech i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18),
- opierając się na omawianych postaciach świętych i działalności Kościoła, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18),
- objaśnia różnice i podobieństwa pomiędzy katolicyzmem i prawosławiem (E.2.5).

Uczeń:

- przytacza bibliografię św. Stanisława Kostki (E.5),

- uzasadnia religijny wymiar święta,
- przytacza motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”,
- wymienia tajemnice różańca świętego,
- podaje zbawczy sens obchodów roku liturgicznego (struktura i znaczenie roku liturgicznego) (B.1; B.2),
- uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego,
- wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie (B.2.2; E.5.8),
- charakteryzuje Wielki Post w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1),
- opowiada o wydarzeniach z Drogi krzyżowej Pana Jezusa (A 10.5),
- wymienia stacje Drogi krzyżowej (B 2.3),
- omawia liturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych (B.2.3),
- uzasadnia religijny wymiar Wielkiego Postu (B.2.3),
- uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego,
- uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego (A.14; B.2),

Uczeń:

- ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5),
- wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy nauczycielką życia Jezusa,
- charakteryzuje tajemnice różańca świętego,
- charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1).

OCENA

DOPUSZCZAJĄCA

OCENA

DOSTATECZNA

OCENA

DOBRA

- podaje sens, przesłanie i liturgię Triduum Paschalnego (B.2; A.6),
- podaje sens obchodów roku liturgicznego – Wielkanoc (A.13; B.2),
- podaje sens, przesłanie i liturgię uroczystości Zesłania Ducha Świętego (A14; B.2),
- podaje sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego – Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (A.13; B.2; B.13),
- podaje sens, przesłanie i liturgię poszczególnych okresów, świąt oraz uroczystości roku liturgicznego – Najświętszego Serca Pana Jezusa (dziewięć pierwszych piątków miesiąca) (B.2).

OCENA

BARDZO DOBRA

OCENA

CELUJĄCA

- uzasadnia religijny wymiar uroczystości Bożego Ciała (A.14; B.2),
- uzasadnia religijny wymiar uroczystości i charakteryzuje istotę kultu Serca Pana

KRYTERIA OCENIANIA

Z KATECHEZY W ZAKRESIE KLASY VI SZKOŁY PODSTAWOWEJ

DO PROGRAMU NR AZ-2-01/10 I PODRĘCZNIKA NR RA-23-01/10-RA-2/14 „WIERZEŃ W KOŚCIÓŁ”

POD REDAKCJĄ KS. STANISŁAWA ŁABENDOWICZA

OCENA NIEDOSTATECZNA	OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. TAJEMNICA KOŚCIOŁA CHRYSZTUSOWEGO					
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje, że Jezus założył Kościół, - identyfikuje Kościół ze wspólnotą ludzi ochrzczonych, - streszcza tekst Ewangelii – Mt 4,18-22, - podaje, że Jezus Chrystus objawił Ducha Świętego, - określa, jaką postawę należy przyjąć wobec działania Ducha Świętego, - podaje, że Duch Święty jest źródłem darów i charyzmatów udzielanych Kościołowi, - wymienia siedem darów Ducha Świętego, - objaśnia znaczenie słowa „charyzmat”, - podaje, że Duch Święty został zesłany na ziemię w dniu Pięćdziesiątnicy, - rozróżnia symbole Ducha Świętego, - wlicza trzy cnoty Boskie, - podaje przykłady oddziaływania Ducha Świętego na Apostołów, - stwierdza, że Duch Święty źródłem apostolskiej działalności Kościoła, - podaje, że nakaz misyjny dotyczy wszystkich chrześcijan, - wyjaśnia znaczenie słów: „prymat” i „nieomyślność”, - podaje, że św. Piotr był pierwszym papieżem, - rozróżnia, że papież jest zastępcą Chrystusa na ziemi i następcą św. Piotra, - streszcza tekst biblijny o powołaniu Piotra na papieża, - charakteryzuje postać św. Piotra, - wskazuje, że św. Piotr i każdy papież 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa, na czym polega współpraca w budowaniu Kościoła, - wyjaśnia, w jaki sposób Duch Święty działa w człowieku, - rysuje symbole Ducha Świętego, - wskazuje na konieczność pogłębiania wiary, zaufania i miłości względem Boga, - wskazuje na modlitwę i świadectwo życia codziennego jako udział w apostolskiej działalności Kościoła, - objaśnia, na czym polega misyjny charakter Kościoła, - przytacza treść nakazu misyjnego Chrystusa, - wyjaśnia, co poleca Jezus w nakazie misyjnym, - wyjaśnia, w jakich okolicznościach Jezus powołał św. Pawła, - wyjaśnia, w jaki sposób pierwsi chrześcijanie realizowali naukę Chrystusa, - rozróżnia przymioty Kościoła, - wyjaśnia, co otwiera drogę naszego zbawienia, - wymienia dary otrzymane na chrzcie świętym, - proponuje sposoby aktywnego angażowania się w życie Kościoła. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia imiona Apostołów, - wyjaśnia, jaka jest istota poszczególnych darów Ducha Świętego, - określa znaczenie darów i charyzmatów w życiu chrześcijańskim, - wyjaśnia, jaką rolę w życiu chrześcijanina pełnią cnoty Boskie, - charakteryzuje rolę Ducha Świętego w życiu Kościoła, - proponuje sposoby zaangażowania się w dzieło misyjne Kościoła, - podaje, że papież wraz z Kolegium Biskupów stanowi Urząd Nauczycielski Kościoła, - objaśnia, kiedy nauczanie papieża jest nieomyślne, - określa, dlaczego św. Pawła nazywamy Apostołem Narodów, - charakteryzuje Kościół jako jeden, święty, powszechny i apostolski, - stwierdza, że Kościół jest wspólnotą, którą łączy wspólna wiara w Chrystusa, - wskazuje na konieczność podejmowania różnych czynności w Kościele. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia stwierdzenie: „człowiek współczesny może być rybakiem ludzi”, - stwierdza, że Duch Święty jest źródłem mocy dla wyznawców Chrystusa, - uzasadnia potrzebę współpracy z Duchem Świętym w pogłębianiu wiary, nadziei i miłości w codziennym życiu, - uzasadnia potrzebę głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie, - klasyfikuje nauczanie zwyczajne i nadzwyczajne Kościoła, - stwierdza, że św. Paweł uświadamia nam potrzebę bycia apostołem Jezusa w świecie, - uzasadnia związek Eucharystii z miłością bliźniego, - wskazuje na sakrament chrztu świętego jako dar i obowiązek chrześcijanina. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; - twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, - proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, - osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, - angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne, - twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, - jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.

	<p>realizuje posłannictwo Chrystusowe, – nazywa św. Pawła Apostołem Narodów, – wymienia cechy wspólnoty, – opowiada o życiu pierwszych wspólnot chrześcijańskich, – stwierdza, że pierwsze wspólnoty chrześcijańskie są wzorem wypełniania zadań Kościoła, – podaje, że Chrystus jest obecny w Kościele, – podaje, że katolik to człowiek należący do Kościoła Chrystusowego, – streszcza fragmenty Pisma Świętego mówiące o Kościele.</p>				
II. SIEDEM SAKRAMENTÓW ŚWIĘTYCH					
<p>Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej</p>	<p>Uczeń: – wymienia siedem sakramentów świętych, – wyjaśnia, czym są sakramenty, – podaje, że sakrament chrztu jest fundamentem życia chrześcijańskiego, – charakteryzuje obrzęd sakramentu chrztu świętego, – wyjaśnia, jakie dary otrzymujemy w sakramencie bierzmowania, – podaje, że Eucharystia jest źródłem miłości Boga i człowieka, – podaje, że w sakramencie pokuty i pojednania spotykamy się z Bogiem, który jednoczy nas ze sobą i ludźmi, – nazywa Boga kochającym i miłosiernym Ojcem, – podaje, że Jezus powołuje do kapłaństwa, – identyfikuje sakrament kapłaństwa z kontynuacją misji Chrystusa, – podaje, że sakrament małżeństwa jest przymierzem miłości, – wymienia, co ślubują sobie małżonkowie w sakramencie małżeństwa, – objaśnia różnicę między sakramentem małżeństwa a ślubem cywilnym, – wskazuje, kto powołuje i uzdalnia do miłości małżeńskiej.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego chrzest jest fundamentem życia chrześcijańskiego, – stwierdza, że bierzmowanie jest sakramentem umocnienia w wierze, – objaśnia, kto i kiedy może przyjąć sakrament bierzmowania, – nazywa Eucharystię sakramentem miłości, – wskazuje na potrzebę korzystania z sakramentu Eucharystii, – wyjaśnia potrzebę pracy nad sobą dla dobra osobistego i całej wspólnoty Kościoła, – określa, jakie warunki trzeba spełnić, aby sakrament pokuty i pojednania był powrotem do Boga, – wyjaśnia znaczenie terminów: seminarium, święcenia, – nazywa sakrament namaszczenia chorych darem Chrystusa dla ludzi cierpiących.</p>	<p>Uczeń: – klasyfikuje podział sakramentów, – uzasadnia, że w przyjmowaniu sakramentów konieczna jest wiara i współpraca z Bogiem, – objaśnia określenie: „woda żywa”, – określa obrzędy sakramentu bierzmowania, – objaśnia, dlaczego Eucharystia jest sakramentem miłości, – wskazuje konsekwencje sakramentu Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie zawierają małżeństwo w Kościele, – objaśnia obrzęd namaszczenia chorych, – dowodzi, dlaczego należy korzystać z sakramentu namaszczenia chorych.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje biblijne podstawy sakramentów, – dowodzi znaczenia sakramentu bierzmowania w życiu chrześcijanina, – objaśnia określenia Eucharystii, – określa, na czym polega udział kapłanów w misji Chrystusa, – porównuje związek miłości małżeńskiej do miłości Chrystusa wobec Kościoła, – opowiada, jak należy przygotować się do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych, – określa, jakie łaski są udzielane w sakramencie namaszczenia chorych.</p>	<p>Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobył wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; – twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, – proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, – osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, – angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne, – twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, – jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.</p>
III. ŻYCIE Z CHRYSYTEM WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA					
<p>Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, co łączy wszystkich chrześcijan w Kościele, – określa zadania chrześcijan wynikające z przynależności do Kościoła – Mistycznego Ciała</p>	<p>Uczeń: – podaje, że Kościół to Mistyczne Ciało Chrystusa, – wyjaśnia znaczenie terminów: Kościół powszechny, Kościół lokalny, – wyjaśnia znaczenie przykazań</p>	<p>Uczeń: – objaśnia, co to znaczy, że Kościół jest Mistycznym Ciałem Chrystusa, – wskazuje na różnorodność zadań we wspólnocie Kościoła powszechnego i Kościoła lokalnego,</p>	<p>Uczeń: – proponuje sposoby czynnego zaangażowania się w życie Kościoła lokalnego – diecezji i parafii, – określa, jakie są sposoby wypełniania przykazań kościelnych,</p>	<p>Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobył wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością</p>

	<p>Chrystusa,</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Jezus założył Kościół, – rozróżnia Kościół powszechny i Kościół lokalny, – wymienia przykazania kościelne, – podaje, że świeccy to wierni, którzy nie mają święceń kapłańskich ani zakonnych, – podaje, że człowiek jest istotą społeczną, – wymienia wspólnoty, w których żyje człowiek, – rozróżnia uczynki miłosierdzia co do duszy i co do ciała, – wyjaśnia, w jaki sposób można wypełniać przykazanie miłości w codziennym życiu, – podaje, że modlitwa jest rozmową i spotkaniem człowieka z Bogiem, – podaje, że najdoskonalszą modlitwą wspólnotową jest modlitwa liturgiczna, – podaje, że niedziela jest dniem Pańskim, – określa sposoby świętowania dnia Pańskiego. 	<p>kościelnych,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaką rolę pełnią wierni świeccy w Kościele, – wskazuje na konieczność dawania świadectwa wiary świeckich w Kościele, – wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien dbać o życie wspólnotowe, – podaje, że uczynki miłosierdzia są świadectwem miłości braterskiej, – proponuje sposoby troski i odpowiedzialności za innych ludzi, – wyjaśnia, jaka powinna być modlitwa, – definiuje modlitwę osobistą i liturgiczną, – wyjaśnia, dlaczego niedzielę nazywamy dniem Pańskim. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych w swoim życiu, – proponuje sposoby zaangażowania się wiernych świeckich w życie Kościoła, – stwierdza, że każdy gest miłości wobec drugiego człowieka jest okazaniem miłości Chrystusowi, – wskazuje na konieczność modlitwy w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia, jak należy się modlić. 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje cechy miłości chrześcijańskiej, – stwierdza, że modlitwa wypływa z potrzeby serca człowieka, – wskazuje na modlitwę osobistą i wspólnotową jako wypełnienie nauki Chrystusa, – dowodzi wartości modlitwy osobistej i wspólnotowej – liturgicznej, – stwierdza, że dla chrześcijanina niedziela to dzień spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym. 	<ul style="list-style-type: none"> – i swobodą; – twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, – proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, – osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, – angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne, – twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, – jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.
IV. JESTEŚMY WŁĄCZENI W DZIEDZICTWO KOŚCIOŁA					
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że św. Wojciech jest wzorem świadka wiary w Boga, – wskazuje na postawę wierności Bogu na wzór św. Wojciecha, – podaje, że Polska w 966 roku przyjęła chrzest, – identyfikuje przyjęcie chrztu przez Mieszka I z chrztem Polski, – wskazuje na obecność Chrystusa w narodzie polskim, – wymienia przykłady kultury chrześcijańskiej, – podaje znaczenie słowa „misje”, – wskazuje na potrzebę modlitwy za misje, – podaje, że tajemnice różańca świętego są streszczeniem najważniejszych wydarzeń z życia Jezusa i Maryi, – wymienia tajemnice różańca świętego, – podaje, że Maryja jest Królową Polski, – określa, kto i kiedy ogłosił Maryję Królową Polski, – wskazuje, kiedy obchodzimy uroczystość Królowej Polski, – podaje, że Maryja jest naszą 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaką rolę odegrał św. Wojciech w historii chrześcijaństwa polskiego, – uzasadnia potrzebę dawania świadectwa przynależności do Kościoła, – wyjaśnia, czym jest kultura chrześcijańska, – wyjaśnia, z czego wypływa działalność misyjna Kościoła, – proponuje sposoby włączenia się w dzieło misyjne Kościoła, – charakteryzuje tajemnice różańca świętego, – wyjaśnia, dlaczego Polacy powinni oddawać szczególną cześć Maryi, – objaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową ludzkich serc, – wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy Pośredniczką i Orędowniczką, – określa formy kultu maryjnego w Kościele, – definiuje, czym jest sanktuarium, – wymienia imiona i nazwiska biskupa diecezji, proboszcza i 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – proponuje sposoby dawania świadectwa swojej wiary w Boga, – wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla narodu i Europy, – proponuje sposoby rozwijania wiary otrzymanej na chrzcie, – opowiada o początkach chrześcijaństwa w Polsce, – dowodzi związku wiary i Kościoła z życiem narodu polskiego, – proponuje sposoby kształtowania kultury chrześcijańskiej, – dowodzi konieczności działalności misyjnej Kościoła, – wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy nauczycielką życia Jezusa, – wskazuje na pobożność maryjną jako szczególnie rys polskiej religijności, – wymienia sanktuaria maryjne w Polsce, – określa, jakie obowiązki wynikają z miłości do Ojczyzny, – wskazuje, jakie są owoce kultury chrześcijańskiej w Europie i Polsce. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opowiada o życiu św. Wojciecha, – dowodzi, że chrześcijanin powinien być świadkiem wiary w Boga, – stwierdza, że włączenie narodu polskiego do Kościoła powszechnego było wydarzeniem religijnym, politycznym i społecznym, – wyjaśnia znaczenie słów Chrystusa: „Beze Mnie nic nie możecie uczynić” w odniesieniu do narodu polskiego, – wskazuje, jak być odpowiedzialnym za chrześcijańskie dziedzictwo, – analizuje, co to znaczy, że misje są odnową Kościoła, – określa, kto i kiedy ogłosił Maryję Królową Polski, – opowiada o odnowieniu ślubów jasnogórskich, – określa, dlaczego Maryję otaczamy szczególną czcią w Kościele, – streszcza historię diecezji, parafii, – określa wpływ chrześcijaństwa na kulturę Europy i Polski, – uzasadnia potrzebę troski o kulturę chrześcijańską w Europie i Polsce. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobył wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; – twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, – proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, – osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, – angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne, – twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, – jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.

	<p>Pośredniczką i Orędowniczką, – wymienia postaci wielkich Polaków, którzy czcili Maryję. – proponuje sposoby czczenia Maryi, – podaje, że sanktuaria maryjne są wyrazem kultu Maryi w Kościele, – podaje nazwę diecezji i parafii na terenie, której mieszka, – wskazuje sposoby aktywnego uczestnictwa w życiu parafii i diecezji, – definiuje, co to jest Ojczyzna.</p>	<p>wikariuszy parafii, na terenie której mieszka, – wyjaśnia pojęcia: diecezja, parafia, biskup ordynariusz, – podaje, że miłość Ojczyzny jest obowiązkiem chrześcijanina, – wyjaśnia, czym jest patriotyzm, – wymienia przejawy kultury chrześcijańskiej w Europie i Polsce.</p>			
V. ŚWIĘCI KOŚCIOŁA UCZĄ NAS WIARY					
<p>Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej</p>	<p>Uczeń: – podaje, że Bóg powołuje do świętości wszystkich ludzi, – definiuje słowo „męczennik”, – podaje, że św. Szczepan był pierwszym męczennikiem Kościoła, – podaje, że św. Stanisław ze Szczepanowa jest patronem chrześcijańskiego ładu moralnego, – wlicza cechy męczenników, – dowodzi, że wiara, nadzieja i miłość są mocą do dawania świadectwa wiary w Boga, – podaje, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży, – wymienia cechy miłości bliźniego, którymi odznaczał się św. Maksymilian Maria Kolbe, – wyjaśnia, na czym polega ofiarna postawa wobec bliźniego, – przytacza słowa św. Pawła, którymi w życiu kierował się bł. ks. Jerzy Popiełuszko, – definiuje pojęcia: wiara, posłuszeństwo w wierze, strażnik, – wlicza cechy, którymi odznaczał się prymas Stefan Wyszyński, – wyjaśnia, co znaczy być posłusznym w wierze i być strażnikiem wiary, – podaje, że Jezus jest najdoskonalszym nauczycielem wiary, – nazywa św. Jana Pawła II nauczycielem wiary, – objaśnia, jakie są zadania nauczyciela wiary.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia, czym jest świętość, – określa sposoby realizacji powołania do świętości, – wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską, – definiuje określenie: „moralność”, – określa, dlaczego św. Stanisław ze Szczepanowa jest świadkiem wiary, – wyjaśnia, na czym polega świadectwo wiary, – charakteryzuje osobę oddającą życie za wiarę w Boga, – przytacza motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”, – wyjaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki, – podaje, że św. Maksymilian Maria Kolbe jest wzorem ofiarnej postawy wobec bliźniego, – proponuje sposoby realizacji ofiarnej postawy miłości w swoim życiu, – wyjaśnia, na czym polega służba prawdzie, – proponuje działanie na rzecz rozwoju swojej wiary i bliźnich, – określa cechy św. Jana Pawła II jako nauczyciela wiary.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje zadania, które pomagają w realizacji powołania do świętości, – dowodzi znaczenia świętych w życiu Kościoła, – opisuje okoliczności męczeńskiej śmierci Szczepana, – proponuje sposoby dawania świadectwa wiary w Chrystusa, – wyjaśnia, jakie były przyczyny konfliktu pomiędzy Bolesławem Śmiałym a św. Stanisławem ze Szczepanowa, – uzasadnia potrzebę troski o ład moralny, – stwierdza, że męczennicy za wiarę są szczególnymi świadkami wiary, którzy swą śmiercią potwierdzili miłość Chrystusa ponad życie, – stwierdza, że św. Stanisław Kostka jest wzorem w realizacji powołania do świętości, – dowodzi, że św. Maksymilian Maria Kolbe jest wzorem ofiarnej postawy wobec bliźniego, – dowodzi, że bł. ks. Jerzy Popiełuszko jest przykładem służby prawdzie, – nazywa prymasa Stefana Wyszyńskiego strażnikiem wiary narodu polskiego, – uzasadnia potrzebę dawania świadectwa wiary, – dowodzi, dlaczego św. Jan Paweł II jest nauczycielem wiary.</p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje wybranych świętych, – dowodzi roli cierpienia i męczeństwa św. Szczepana w rozwoju Kościoła, – stwierdza, że świadectwo św. Stanisław ze Szczepanowa jest potwierdzeniem wierności Bogu, – wymienia męczenników z okresu II wojny światowej, – opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, – określa, jakimi wartościami kierował się św. Stanisław Kostka w swoim życiu, – opowiada o życiu św. Maksymiliana Marii Kolbego, – opowiada o życiu bł. ks. Jerzego Popiełuszki, – opowiada o życiu i działalności prymasa Stefana Wyszyńskiego, – uzasadnia, dlaczego prymas Stefan Wyszyński jest strażnikiem wiary narodu polskiego.</p>	
VI. KATECHEZY LITURGICZNE					
<p>Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej</p>	<p>Uczeń: – identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że uroczystość Najświętszego</p>	<p>Uczeń: – przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu,</p>	<p>Uczeń: – wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu, – wyjaśnia, co znaczą słowa Pana</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina,</p>	<p>Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę</p>

	<p>Ciała i Krwi Pana Jezusa jest nazywana Bożym Ciałem.</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Adwent jest czasem oczekiwania na Zbawiciela, – wylicza symbole adwentowe, – podaje, że 25 grudnia obchodzimy uroczystość Narodzenia Pańskiego, – wymienia tradycje bożonarodzeniowe, – streszcza tekst Ewangelii o narodzeniu Jezusa, – podaje, że Wielki Post jest czasem przygotowania do Wielkanocy, – wylicza nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – wymienia stacje Drogi krzyżowej, – podaje, że zmartwychwstanie Pana Jezusa to największe wydarzenie w historii człowieka, – nazywa uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego najważniejszym świętem chrześcijańskim. 	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza przypowieść o dziesięciu pannach, – objaśnia, do czego przygotowuje nas czas Adwentu, – wskazuje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – wyjaśnia, dlaczego Bóg posłał na ziemię swego Syna, – objaśnia, co pomaga w owocnym przeżyciu Wielkiego Postu, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus przyjął mękę i śmierć na krzyżu, – objaśnia, czego dokonał Pan Jezus przez swoją śmierć na krzyżu, – wylicza zwyczaje wielkanocne, – wyjaśnia, czego dokonał Pan Jezus przez swoje zmartwychwstanie, – objaśnia, co zapowiada zmartwychwstanie Jezusa. 	<p>Jezusa: „Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny” (Mt 25,13),</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia potrzebę czujności i gotowości na spotkanie z Bogiem, – proponuje sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość, – określa, na czym polega nawrócenie i pokuta, – proponuje sposoby owocnego przeżycia Wielkiego Postu, – opowiada o wydarzeniach z drogi krzyżowej Pana Jezusa, – opowiada o wydarzeniu zmartwychwstania Pana Jezusa, – proponuje sposoby dawania świadectwa wiary w Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa znaczenie adwentowych zwyczajów i symboli, – dowodzi, co objawił Bóg ludziom, posyłając na ziemię swego Syna, – dowodzi wartości postu, modlitwy i jałmużny. 	<ul style="list-style-type: none"> i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; – twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, – proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, – osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, – angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne, – twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, – jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.
--	---	--	--	--	---

KRYTERIA OCENIANIA
Z RELIGII W ZAKRESIE KLASY VII SZKOŁY PODSTAWOWEJ
DO PROGRAMU NR AZ-3-01/10 I PODRĘCZNIKA NR AZ-31-01/10-RA-6/13 „SPOTKANIE ZE SŁOWEM”
 POD REDAKCJĄ KS. STANISŁAWA ŁABENDOWICZA

OCENA NIEDOSTATECZNA	OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. BÓG NA LUDZKICH DROGACH					
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wylicza cechy charakteryzujące człowieka, - objaśnia, co mówi o człowieku nauka i Objawienie Boże, - wymienia główne cele w życiu każdego chrześcijanina, - wyjaśnia, co pomaga człowiekowi osiągnąć szczęście wieczne, - przytacza fragmenty biblijne, mówiące o potrzebie obecności Boga w życiu człowieka, - wyjaśnia, w czym przejawia się przyjaźń człowieka z Bogiem, - podaje przykłady obecności Boga we wszechświecie, - wyjaśnia, w jaki sposób człowiek może odkrywać i poznawać Boga. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - streszcza wybrane teksty Katechizmu Kościoła Katolickiego na temat człowieka, - określa zadania, do których powołany jest człowiek, - stwierdza, że rozwój człowieka ma znaczenie prywatne, społeczne i religijne, - uzasadnia, że Bóg pragnie szczęścia człowieka, - wnioskuje, że poznanie Boga pozwala człowiekowi dotrzeć do prawdy o sobie, - rozróżnia drogi prowadzące do Boga, - wskazuje na Pismo Święte jako źródło poznania Boga. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje na związek godności człowieka z dziełem stworzenia, - stwierdza, że pełnię człowieczeństwa możemy zobaczyć tylko w Chrystusie, - określa kryteria, według których staje człowiek w chwili decydujących wyborów moralnych, - przewiduje konsekwencje dokonywanych wyborów, - dowodzi, że człowiek nosi w sercu pragnienie Boga, - stwierdza, że poznanie Boga jest warunkiem koniecznym do odkrycia sensu istnienia, - redaguje modlitwę o przymnożenie łaski wiary w poznawaniu Boga. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planuje pracę nad sobą, zmierzającą ku pełnemu rozwojowi swego człowieczeństwa, - przyjmuje odpowiedzialność za swój rozwój, - przyjmuje odpowiedzialność za własny rozwój, - ocenia swoją postawę względem Boga, - dowodzi nieustannego pogłębiania wiedzy o Bogu, - planuje troskę o rozwój swojej wiary i mądrości. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; - nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. - jest otwarty na grupę klasową. - naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. - jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakoś prezentowanych wiadomości. - wykazuje pilność i systematyczność. - uczestniczy w konkursach. - dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.
II. SŁOWO BOGA DO CZŁOWIEKA					
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje definicję Objawienia Bożego, - przytacza tekst biblijny związany ze stworzeniem człowieka, - streszcza perykopę o stworzeniu świata (Rdz 1,1-26), - definiuje słowo „religia”, - objaśnia wybrane teksty na temat Objawienia Bożego, - wyjaśnia, czym jest Objawienie Boże, - identyfikuje siebie jako adresata 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia czynniki, które pomagają odkryć obecność Boga w świecie, - wskazuje na czyny, które można podjąć, by świat był obrazem działania Boga Stwórcy, - używa poprawnie pojęć: chrześcijaństwo, Objawienie Boże, - charakteryzuje podstawowe prawdy wiary, - wskazuje w Piśmie Świętym fragmenty mówiące o objawieniu się Boga, - rozróżnia gatunki literackie w tekście biblijnym, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - redaguje modlitwę, będącą uwielbieniem Boga za dar stworzenia, - uzasadnia potrzebę rozwoju swojej wiary, - określa postawę świadka Chrystusa, - analizuje przesłanie papieża Jana Pawła II i papieża Benedykta XVI dotyczące Objawienia Bożego, - charakteryzuje prawdy zawarte we 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - redaguje odezwę do swoich rówieśników, w której zwraca się o poszanowanie naturalnego środowiska, - przyjmuje odpowiedzialność za świat, który Bóg dał w posiadanie człowiekowi, - dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią objawioną, - planuje podjęcie działań w celu pogłębienia osobistej więzi z Bogiem, - przyjmuje odpowiedzialność za 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; - nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. - jest otwarty na grupę klasową. - naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. - jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakoś prezentowanych wiadomości. - wykazuje pilność i systematyczność.

	<p>Objawienia Bożego,</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia przesłanie i cel Objawienia Bożego, – podaje, czym jest Pismo Święte, – wylicza święte księgi wielkich religii, – wyjaśnia, czym jest kanon biblijny, – nazywa Boga pierwszorzędnym Autorem Pisma Świętego, – definiuje, czym jest natchnienie biblijne, – opisuje proces redakcji ksiąg Pisma Świętego, – nazywa Boga Stwórcą świata i człowieka, – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga – Stwórcy, – definiuje, czym jest grzech, <p>– wylicza przyczyny grzechu pierwotnego,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polegał grzech Kaina i ludzi budujących wieżę Babel, – wyjaśnia, co nazywamy Ziemią Ojców wiary Izraela, – nazywa patriarchów ludźmi zawierzenia i oddania Bogu, – wymienia Ojców wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że czytanie Pisma Świętego pogłębia więź z Bogiem i z człowiekiem, – opisuje proces formowania się ksiąg biblijnych, – wyjaśnia, jaką rolę spełniał człowiek w powstawaniu Pisma Świętego, – wymienia zasady interpretacji Biblii, – objaśnia zasady interpretacji Pisma Świętego, – wyjaśnia, jak należy rozumieć opis stworzenia świata, – opowiada teksty biblijne dotyczące opisu stworzenia, – charakteryzuje postawę ludzi, którzy sprowadzili na siebie gniew Boży i potop, – wskazuje na konsekwencje złe wykorzystanego daru wolności, – wymienia krainy wchodzące w skład ziemi obiecanej, – streszcza historię Ziemi Ojców wiary Izraela, – podaje naukę Pisma Świętego na temat wiary, – objaśnia, czym jest zawierzenie Bogu. 	<p>wskazany słowie Bożym,</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje teksty z Pisma Świętego, – wymienia ludzkich autorów Pisma Świętego, – wskazuje, gdzie szukać informacji o autorach biblijnych, – charakteryzuje gatunki literackie występujące w Piśmie Świętym, – określa zasady czytania Pisma Świętego, – analizuje wybrane fragmenty Pisma Świętego, uwzględniając zasady interpretacji, – charakteryzuje rolę człowieka w świecie, – klasyfikuje kolejność stworzeń według tekstu biblijnego, – analizuje dokumenty Kościoła ukazujące istotę grzechu, – analizuje fragmenty Pisma Świętego mówiące o powołaniu i posłaniu Abrahama, – uzasadnia potrzebę troski o własną Ojczyznę, – charakteryzuje postawy Ojców wiary – patriarchów, – określa rolę patriarchów w życiu współczesnego Kościoła. 	<p>właściwe przyjmowanie słowa Bożego,</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia swoją postawę w odniesieniu do słowa Bożego zawartego w Biblii; – przyjmuje odpowiedzialność za systematyczną i uważną lekturę Biblii, – przyjmuje postawę wdzięczności za dar słowa Bożego, – ocenia swoją postawę wobec słowa Bożego, – przyjmuje odpowiedzialność za otaczający go świat, – ocenia swoją postawę wobec Stwórcy, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe korzystanie z daru wolności, – ocenia rolę Ziemi Ojców wiary Izraela w wypełnianiu się Historii Zbawienia, – przyjmuje odpowiedzialność za losy własnej Ojczyzny, – uzasadnia potrzebę konieczności zawierzenia Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> -uczestniczy w konkursach. -dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.
III. SŁOWO BOGA PROWADZI LUD BOŻY					
<p>Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.</p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do wędrówki Izraelitów, – używa poprawnie pojęcia: „wolność”, – definiuje słowo „przymierze”, – identyfikuje przymierze na Synaju z przykazaniami Bożymi, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia poszczególne etapy wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej, – charakteryzuje wędrówkę Izraelitów przez pustynię, – określa rolę i zadania Mojżesza, – objaśnia znaczenie przykazań Bożych dla człowieka, – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady odpowiedzialnego korzystania z wolności, – wskazuje, że Jezus swoim życiem i przepowiadaniem zaświadczył o ważności Dekalogu, – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – uzasadnia, że wierność Jedynemu Bogu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia swoją postawę na rzecz rozwoju wolności chrześcijańskiej, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację wskazań Dekalogu w swoim życiu, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; -nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. -jest otwarty na grupę klasową. -naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. -jest zainteresowany przedmiotem,

	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o Jozuem (Joz 1,6-7), – identyfikuje Jozuego z nowym wodzem Narodu Wybranego, – wymienia najważniejszych sędziów Narodu Wybranego, – wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym, – opowiada o działalności króla Dawida, – wylicza wartości, o które Salomon prosił Boga, – przytacza treści opowiadania biblijnego mówiącego o Salomonie, – wymienia przyczyny, które doprowadziły do podziału królestwa Salomona, – określa, czym jest podział i rozłam, – podaje znaczenie słowa „prorok”, – określa rolę i zadanie proroków w zbawczym planie Boga, – wylicza sposoby okazania wdzięczności Bogu za dar nawrócenia, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwe i owocne nawrócenie, – definiuje słowo „niewola”, – wyjaśnia, co zniewala człowieka, – wskazuje na grzech jako zniewolenie człowieka, – streszcza biblijne opowiadanie o Hiobie, – wyjaśnia, czym jest cierpienie, – rozróżnia cierpienie fizyczne i duchowe, – przytacza teksty biblijne mówiące o matce machabejskiej i jej siedmiu synach oraz o Judzie Machabeuszu, – streszcza tekst źródłowy – Koh 3,1-2.11.14, – definiuje pojęcie „czas”. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polegało przymierze w Sychem, – porównuje losy Izraela pod wodzą Mojżesza i Jozuego, – analizuje teksty źródłowe, – opowiada o działalności sędziów w Narodzie Wybranym, – określa, na czym polegała działalność sędziów w Narodzie Wybranym, – objaśnia, w jakich okolicznościach Dawid został namaszczony na króla, – wskazuje, że Jezus jest potomkiem Dawida, – objaśnia, w czym wyraża się mądrość, – charakteryzuje rządy króla Salomona, – wyjaśnia, dlaczego wszelkie rozłamy są niekorzystne dla człowieka i społeczeństwa, – objaśnia, dlaczego ważne jest prawowite sprawowanie władzy, – przytacza treści Pisma Świętego mówiące o Eliaszu, Izajaszu i Jeremiaszu, – stwierdza, iż Bóg przez proroków przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – stosuje w życiu słowo Boże, – analizuje fragment Księgi Jeremiasza dotyczący nawrócenia, – przytacza prorocтва Jeremiasza dotyczące niewoli babilońskiej, – wymienia przyczyny niewoli babilońskiej, – opowiada o sytuacji Izraelitów w niewoli babilońskiej, – wymienia cechy, jakimi wyróżniał się Hiob, – wyjaśnia, czego uczy heroiczna postawa braci machabejskich i ich matki, – charakteryzuje postawę Machabeuszy, – opowiada o Judzie Machabeuszu, – identyfikuje Boga z Panem czasu, – wyjaśnia, dlaczego Bóg jest Panem czasu i historii. 	<ul style="list-style-type: none"> jest warunkiem zbawienia, – wskazuje, w jaki sposób można służyć Bogu, – dowodzi, że służba jest wyrazem miłości, – charakteryzuje działalność Samuela, – uzasadnia potrzebę wstępowania się w głos Boga, – podaje ramy czasowe panowania króla Dawida, – określa cel modlitwy psalmami, – analizuje teksty źródłowe, mówiące o królu Dawidzie, – wskazuje na potrzebę rozwoju daru mądrości, – opisuje to wydarzeń, które przyczyniły się do podziału królestwa Salomona, – określa, czym jest podział i rozłam, – rozróżnia postępowanie wybranych proroków, – sugeruje, w jaki sposób możemy świadczyć o Bogu w swoim środowisku, – dowodzi konieczności pracy nad sobą, – określa formy przeciwdziałania zniewoleniu, – charakteryzuje postawę chrześcijanina przeżywającego cierpienie, niepowodzenie, – stwierdza, w jaki sposób może naśladować postawę Hioba w cierpieniu, – wymienia męczenników za wiarę, – wybiera sposoby umacniania własnej wiary, – dowodzi konieczności dawania świadectwa wierności Bogu, – wskazuje, komu zawdzięczamy istnienie, – ocenia, jak przeżywa czas wolny. 	<ul style="list-style-type: none"> swojej wiary i miłości, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje posłuszeństwo wobec Boga, – planuje modlitwę psalmami, – ocenia swoje zaangażowanie w rozwój daru mądrości, – przyjmuje odpowiedzialność za troskę o własną Ojczyznę, – proponuje sposoby troski o własną Ojczyznę, – ocenia swoją postawę jako świadka Chrystusa, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje nawrócenie, – ocenia swoją postawę w walce z czynnikami zniewalającymi człowieka, – ocenia swoją postawę wobec cierpienia, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre gospodarowanie czasem. 	<ul style="list-style-type: none"> o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości. -wykazuje pilność i systematyczność. -uczestniczy w konkursach. -dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.
IV. SŁOWO STAŁO SIĘ CIAŁEM					
<p>Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych</p>	<p>Uczeń: – definiuje słowo „Mesjasz”, – identyfikuje Chrystusa z</p>	<p>Uczeń: – analizuje wybrane teksty źródłowe o Mesjaszu,</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia niektóre prorocтва mesjańskie o Chrystusie,</p>	<p>Uczeń: – wybiera sposób świadczenia o Chrystusie w codziennym życiu,</p>	<p>Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową,</p>

<p>w podstawie programowej.</p>	<p>oczekiwanym Mesjaszem, – definiuje słowo „Wcielenie”,</p> <p>– przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana,</p> <p>– nazywa przyjście na świat Jezusa Chrystusa Bożym Narodzeniem,</p> <p>– wymienia księgi Nowego Testamentu,</p> <p>– przytacza etapy powstawania Nowego Testamentu,</p> <p>– identyfikuje osobę Jezusa z Nazaretu z postacią Zbawiciela,</p> <p>– wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela,</p> <p>– przytacza powody spotkań Jezusa z ludźmi,</p> <p>– wyjaśnia, w czym, przejawia się zbawcza działalność Jezusa,</p> <p>– przytacza Osiem Błogosławieństw,</p> <p>– objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw,</p> <p>– definiuje słowo: „postawa”,</p> <p>– wymienia uczynki miłosierdzia co do duszy i co do ciała,</p> <p>– objaśnia, czym jest sprawiedliwość,</p> <p>– charakteryzuje człowieka sprawiedliwego,</p> <p>– przytacza fragmenty Pisma Świętego na temat powołania do życia w czystości serca,</p> <p>– identyfikuje sakrament chrztu z momentem powołania człowieka do życia w czystości serca,</p>	<p>– określa rolę i zadania Mesjasza, – wymienia wydarzenia, które doprowadziły do zerwania przyjaźni człowieka z Bogiem,</p> <p>– nazywa Chrystusa wiecznym Słowem Wcielonym,</p> <p>– objaśnia znaczenie „Światła” w Prologu św. Jana,</p> <p>– wyjaśnia sposoby obecności Chrystusa w Kościele,</p> <p>– stwierdza, że zmartwychwstanie jest dowodem na Bóstwo Jezusa Chrystusa,</p> <p>– wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Boga i prawdziwego Człowieka,</p> <p>– używa poprawnie nazw poszczególnych ksiąg Nowego Testamentu,</p> <p>– rozróżnia autorstwo Boga i człowieka w powstawaniu Pisma Świętego,</p> <p>– przytacza świadectwa na temat życia i działalności Jezusa z Nazaretu,</p> <p>– wymienia wydarzenia z życia Jezusa,</p> <p>– streszcza świadectwa na temat historyczności Jezusa,</p> <p>– stwierdza, że Jezus daje ludziom łaskę przemiany swojego życia,</p> <p>– stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu,</p> <p>– uzasadnia potrzebę życia prawami Dekalogu i Błogosławieństw,</p> <p>– wyjaśnia na podstawie tekstu źródłowego, kim są ubodzy w duchu, cisi i pokorni, miłosierni, smutni,</p> <p>– wskazuje na potrzebę hojności i</p>	<p>– ocenia swoją postawę wobec Jezusa – Mesjasza, – wyjaśnia, czego dotyczy Tajemnica Wcielenia,</p> <p>– wskazuje na wartość Tajemnicy Wcielenia,</p> <p>– analizuje teksty mówiące o przyjściu Chrystusa na ziemię,</p> <p>– analizuje teksty Pisma Świętego ukazujące Jezusa Chrystusa Boga-Człowieka – przytacza treści Pisma Świętego ukazujące, że Jezus Chrystus jest Bogiem i człowiekiem,</p> <p>– uzasadnia potrzebę częstego czytania i rozważania Pisma Świętego,</p> <p>– uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu,</p> <p>– opisuje ziemskie życie Jezusa,</p> <p>– analizuje dokumenty źródłowe, świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa,</p> <p>– podaje okoliczności spotkań Jezusa z: Zacheuszem, Samarytanką, Samarytanami i grzesznikami,</p> <p>– wskazuje na Dekalog i Osiem Błogosławieństw jako prawo Królestwa Bożego,</p> <p>– analizuje swoje czyny w oparciu o Dekalog i Błogosławieństwa,</p> <p>– sugeruje sposoby pomocy bliźnim,</p> <p>– analizuje teksty źródłowe mówiące o postawie wobec bliźnich,</p> <p>– określa, czym jest cierpienie dla sprawiedliwości,</p> <p>– wskazuje drogi wprowadzania</p>	<p>– redaguje wnioski wyływające z Prologu Ewangelii według św. Jana,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za miłość i wolność otrzymaną od Boga, – wnioskuje, że Jezus Chrystus jest sensem ludzkiego życia,</p> <p>– uzasadnia, że życie sakramentalne pogłębia więź z Jezusem Chrystusem,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za kierowanie się w życiu słowami Jezusa, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację słów Jezusa w swoim życiu, – uzasadnia potrzebę zaproszenia Chrystusa do swego życia,</p> <p>– ocenia swoje spotkania z Jezusem Chrystusem, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje postępowanie, – ocenia swoją postawę wobec bliźnich, – przyjmuje odpowiedzialność za pełnienie czynów sprawiedliwości wobec innych – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój cnoty czystości w życiu , – przyjmuje odpowiedzialność za wprowadzanie i szerzenie pokoju w swoim środowisku,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za zgłębianie słowa Bożego i dawanie świadectwa o Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje zbawienie, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój wiary, – uzasadnia, jaką rolę pełni Maryja w jego życiu,</p> <p>– ocenia swoją postawę wobec Maryi – Matki wierzących.</p>	<p>- zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; -nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. -jest otwarty na grupę klasową. -naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. -jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakoś prezentowanych wiadomości. -wykazuje pilność i systematyczność. -uczestniczy w konkursach. -dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.</p>
---------------------------------	--	--	--	---	---

	<ul style="list-style-type: none"> – przytacza teksty biblijne mówiące o pokoju, – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, – definiuje, czym jest słowo Boże, – używa poprawnie terminu „słowo Boże”, – definiuje słowa: „odkupienie”, – nazywa Jezusa Odkupicielem człowieka, – przytacza teksty biblijne mówiące o odkupieńczej misji Chrystusa, – przytacza naukę Pisma Świętego na temat wiary, – wyjaśnia, czym jest cnota wiary, – wyjaśnia, kto dał nam Maryję za Matkę, – uzasadnia potrzebę wdzięczności i wierności wobec Maryi. 	<ul style="list-style-type: none"> otwartości wobec bliźnich, – wnioskuję, że Jezus jest wzorem postępowania wobec bliźniego, – przytacza naukę Pisma Świętego i Kościoła o sprawiedliwości, – wyjaśnia prawo, które jest podstawą sprawiedliwości, – objaśnia, co pomaga we wzrastaniu do życia w czystości serca, – wyjaśnia, czym jest powołanie do życia w czystości serca, – uzasadnia potrzebę modlitwy o czystość serca, – wymienia rady Jezusa, które daje On swoim uczniom wysyłanym z misją pokoju, – wyjaśnia warunki wprowadzenia pokoju na przykładzie wybranych tekstów z nauczania Kościoła, – streszcza teksty biblijne ukazujące moc słowa Bożego, – stwierdza, że Chrystus mocą swojego słowa dał początek Kościołowi, – wymienia zadania chrześcijańskie wynikające z faktu odkupienia Chrystusa, – wyjaśnia cel i sens działalności odkupieńczej i zbawczej Chrystusa, – określa, w jaki sposób Chrystus odkupił człowieka, – uzasadnia potrzebę wiary i jej znaczenie w życiu człowieka, – wskazuje na potrzebę zawierzenia Bogu w każdej sytuacji swojego życia, – objaśnia, na czym polega obecność 	<ul style="list-style-type: none"> sprawiedliwości w życiu codziennym, – uzasadnia konieczność realizacji Chrystusowego prawa sprawiedliwości w życiu codziennym, – określa, co nazywamy „czystością serca”, – wskazuje znaczenie cnoty czystości w życiu chrześcijanina, – uzasadnia rolę i wartość pokoju w świecie współczesnym, – ocenia swoją troskę o życie swoje i bliźnich, – wskazuje na potrzebę kultury słowa, – określa rolę słowa w życiu człowieka, – uzasadnia potrzebę wypełniania słowa Bożego w życiu, – analizuje teksty biblijne i z nauczania Kościoła dotyczące odkupienia Chrystusa, – ocenia swoją postawę wobec Chrystusa – Odkupiciela, – ocenia swoje zaangażowanie w rozwój wiary, – wymienia osoby, które swoje życie zawierzyły Maryi, – podaje, kto i kiedy ogłosił Maryję Matką Kościoła, – wskazuje wśród święt Maryjnych święto Matki Kościoła. 		
--	--	---	---	--	--

		<p>Maryi w życiu wierzących,</p> <p>– analizuje teksty źródłowe mówiące o Maryi – Matce wierzących,</p> <p>– określa sposoby wdzięczności Maryi za Jej opiekę.</p>			
V. SŁOWO BOŻE ROZSZERZAŁO SIĘ					
<p>Uczeń:</p> <p>- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– opisuje wydarzenie Zesłania Ducha Świętego,</p> <p>– wskazuje na modlitwę jako sposób podziękowania Bogu za dar zesłania Ducha Świętego,</p> <p>– identyfikuje Chrystusa z założycielem Kościoła,</p> <p>– definiuje słowo „Kościół”,</p> <p>– określa Kościół jako przestrzeń spotkania z Chrystusem,</p> <p>– wymienia cechy wspólnoty,</p> <p>– objaśnia, czym jest wspólnota,</p> <p>– PODAJE OKOLICZNOŚCI, W KTÓRYCH JEZUS UCZYNIŁ ŚW. PIOTRA SWOIM ZASTĘPCĄ,</p> <p>– PRZYTACZA SŁOWA, JAKIMI JEZUS NADAŁ ŚW. PIOTROWI NAJWYŻSZĄ WŁADZĘ W KOŚCIELE,</p> <p>– definiuje słowo „męczennik”,</p> <p>– określa, czym odznacza się męczennik,</p> <p>– podaje, jakie wydarzenie zmieniło życie św. Pawła,</p> <p>– definiuje pojęcia: „monoteizm”, „politeizm”, „kultura antyczna”,</p> <p>– wyjaśnia, czym jest życie zakonne,</p> <p>– przytacza najważniejsze wydarzenia z życia św. Benedykta,</p> <p>– definiuje słowo „średniowiecze”,</p> <p>– wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Franciszka,</p> <p>– przytacza najważniejsze wydarzenia z życia św. Tomasza z Akwinu,</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– podaje, że Duch Święty zstąpił na Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w Dniu Pięćdziesiątnicy,</p> <p>– identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z początkiem Kościoła,</p> <p>– podaje cel, jaki ma do osiągnięcia Kościół,</p> <p>– wskazuje na Kościół jako znak zbawienia człowieka,</p> <p>– ilustruje fragmenty Pisma Świętego dotyczące życia pierwszych chrześcijan,</p> <p>– opowiada o życiu pierwszych chrześcijan,</p> <p>– wlicza najważniejsze zadania papieża w Kościele,</p> <p>– WYJAŚNIA, NA CZYM POLEGA POSŁUSZEŃSTWO I SZACUNEK WOBEC PAPIEŻA,</p> <p>– wyjaśnia, w jaki sposób prześladowano pierwszych chrześcijan,</p> <p>– wskazuje, że w czasach współczesnych dokonują się akty prześladowań chrześcijan,</p> <p>– streszcza najważniejsze wydarzenia z życia św. Pawła,</p> <p>– opowiada o podróżach św. Pawła,</p> <p>– charakteryzuje postać św. Pawła,</p> <p>– streszcza mowę św. Pawła wygłoszoną na Areopagu,</p> <p>– charakteryzuje postawę św. Pawła,</p> <p>– streszcza nauczanie papieża Benedykta XVI o św. Benedykcie,</p> <p>– wymienia cechy kultury chrześcijańskiej,</p> <p>– wlicza, w jakich dziedzinach Kościół średniowiecza odniósł ogromne zasługi,</p> <p>– wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w Europie,</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– wyjaśnia, na czym polegał „dar języków”,</p> <p>– uzasadnia, że dary Ducha Świętego otrzymujemy nie tylko dla osobistego dobra, ale dla pożytku wspólnoty Kościoła,</p> <p>– wybiera sposób zaangażowania się dla dobra Kościoła i swojego otoczenia,</p> <p>– uzasadnia swoją obecność w Kościele,</p> <p>– ocenia swoją postawę wobec Chrystusa, z którym spotyka się w Kościele,</p> <p>– charakteryzuje postawę pierwszych chrześcijan,</p> <p>– wskazuje na potrzebę dawania świadectwa życia chrześcijańskiego,</p> <p>– określa przymioty władzy papieskiej,</p> <p>– wybiera sposoby okazywania szacunku i posłuszeństwa wobec papieża,</p> <p>– wymienia męczenników Kościoła,</p> <p>– rozróżnia okresy prześladowań chrześcijan,</p> <p>– analizuje teksty Pisma Świętego dotyczące prześladowań chrześcijan,</p> <p>– określa na mapie najważniejsze miejsca pobytu św. Pawła,</p> <p>– wskazuje na podobieństwo podróży św. Pawła do papieskich pielgrzymek apostołskich,</p> <p>– redaguje modlitwę w intencji papieża i wszystkich głoszących Ewangelię,</p> <p>– wskazuje na związek chrześcijaństwa z dziedzictwem świata antycznego,</p> <p>– określa, jakie znaczenie dla chrześcijaństwa ma kultura antyczna,</p> <p>– charakteryzuje ideę benedyktyńską,</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– redaguje modlitwę o godne przyjęcie darów Ducha Świętego,</p> <p>– ocenia swoją postawę otwartości na działanie Ducha Świętego,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za wspólnotę Kościoła,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za zadania wynikające z przynależności do wspólnoty Kościoła,</p> <p>– ocenia swój udział we wspólnocie Kościoła,</p> <p>– redaguje modlitwę w intencji papieża,</p> <p>– proponuje, w czym możemy naśladować męczenników wiary,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary,</p> <p>– wymienia pielgrzymki papieża Jana Pawła II do Polski,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary w swoim środowisku,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za rozwój własnej wiary,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za jakość swojej modlitwy i pracy,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za budowanie jedności w otaczającym środowisku,</p> <p>– redaguje modlitwę o jedność narodów Europy,</p> <p>– wybiera sposoby naśladowania postawy św. Franciszka,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za swoje powołanie do świętości,</p> <p>– dowodzi konieczności poznawania siebie i otaczającego świata,</p> <p>– przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary oraz intelektu,</p> <p>– ocenia swoją postawę wobec wyznawców prawosławia i</p>	<p>Uczeń:</p> <p>- doskonale opanował podstawę programową,</p> <p>- zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą;</p> <p>-nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im.</p> <p>-jest otwarty na grupę klasową.</p> <p>-naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym.</p> <p>-jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakoś prezentowanych wiadomości.</p> <p>-wykazuje pilność i systematyczność.</p> <p>-uczestniczy w konkursach.</p> <p>-dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest wiara i rozum, – definiuje słowa: „schizma”, „ekumenizm”, „schizma wschodnia”, „interkomunia”, – wyjaśnia fragmenty Pisma Świętego mówiące o jedności chrześcijan, – wylicza obowiązki wypływające z faktu przyjęcia sakramentu chrztu świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, czym jest ewangeliczne ubóstwo, – wyjaśnia, w jaki sposób św. Franciszek realizował w swoim życiu ideę ewangelicznego ubóstwa, – analizuje tekst z Pisma Świętego – Hbr 11,1-3, – streszcza nauczanie Kościoła na temat wiary i rozumu, – podaje daty podziału Kościoła, – wymienia przyczyny schizmy wschodniej, – podaje zarys sytuacji społeczno-politycznej prowadzącej do chrztu Polski, – wymienia korzyści płynące z faktu przyjęcia chrztu przez Polskę. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia aktualność słów: „Ora et labora!” – „Módl się i pracuj!”, – wskazuje na kierowanie się w życiu ideą benedyktyńską, – określa rolę chrześcijaństwa w rozwoju kultury i jedności Europy, – wskazuje, w jaki sposób, należy dbać o chrześcijańskie dziedzictwo, – uzasadnia potrzebę troski o jedność w swoim środowisku, – charakteryzuje duchowość św. Franciszka, – określa znaczenia ewangelicznego ubóstwa na przykładzie życia św. Franciszka z Asyżu, – uzasadnia, że podstawą świętości jest głęboka wiara i całkowite oddanie się Bogu, – objaśnia naukę św. Tomasza, – opisuje związek między wiarą a rozumem, – objaśnia różnice i podobieństwa pomiędzy katolicyzmem i prawosławiem, – wskazuje na ekumenizm jako ruch działający na rzecz jedności chrześcijan, – analizuje teksty źródłowe na temat udzielania sakramentów, – wyjaśnia kwestię tzw. sporu o św. Stanisława, – wskazuje na zasługi św. Wojciecha i św. Stanisława dla rozwoju chrześcijaństwa w Polsce, – określa, co dla niezależności Polski zrobił Bolesław Chrobry. 	<ul style="list-style-type: none"> protestantyzmu, – przyjmuje odpowiedzialność za troskę o jedność chrześcijan – uzasadnia znaczenie Zjazdu Gnieźnieńskiego dla Kościoła w Polsce i naszej państwowości, – charakteryzuje relacje między społecznością świecką i kościelną w Polsce za panowania Bolesława Śmiałego – ocenia swoje starania na rzecz rozwoju wiary, – planuje troskę o rozwój chrześcijańskich wartości dla dobra swojej Ojczyzny. 	
VI. TWOJE SŁOWO NA ŚCIEŻKACH MEGO ŻYCIA					
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje słowo „powołanie”, – przytacza treść Ewangelii Mt 5,48, – wymienia tajemnice różańca świętego, – streszcza wydarzenia z poszczególnych tajemnic różańca, – definiuje słowa: „adwent”, „paruzja” 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje datę i miejsce urodzin św. Stanisława Kostki, – wymienia miejsca, w których przebywał św. Stanisław Kostka, – używa poprawnie pojęć: powołanie, służba Bogu, świętość, – opowiada o życiu św. Stanisława 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich pragnę żyć”, – wskazuje na mapie miejsca pobytu św. Stanisława Kostki, – analizuje postępowanie św. Stanisława Kostki, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za realizację swojego powołania do świętości, – redaguje rozważania do tajemnic różańcowych, – planuje osobistą modlitwę różańcową, – ocenia swoje adwentowe oczekiwanie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; -nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im.

	<ul style="list-style-type: none"> - przytacza teksty biblijne mówiące o przygotowaniu na przyjście Chrystusa, - definiuje pojęcia: „Wcielenie” i „unia hipostatyczna”, - przytacza treść Ewangelii o Bożym Narodzeniu, - wymienia tradycje związane z Bożym Narodzeniem, - identyfikuje Wielki Post z czasem umartwienia, pokuty i nawrócenia, - streszcza teksty Pisma Świętego wzywające do pokuty, - streszcza treść przypowieści o siewcy – Mt 13,1-9, - podaje warunki dobrego przeżycia rekolekcji wielkopostnych, - wylicza wydarzenia zbawcze związane z Wielkim Tygodniem, - wymienia znaki liturgiczne związane z Triduum Paschalnym, - definiuje słowo „zmartwychwstanie”, - podaje, że Zmartwychwstały Chrystus jest Zbawicielem wierzących, - podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego, - identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z „narodzinami” Kościoła, - wymienia dary Ducha Świętego, - wyjaśnia teksty biblijne na temat Eucharystii, - rozróżnia formę adoracji indywidualnej i publicznej Najświętszego Sakramentu. 	<p>Kostki,</p> <ul style="list-style-type: none"> - przytacza historię różańca świętego, - wymienia chrześcijańskie tradycje związane z Adwentem, - objaśnia znaczenie Adwentu, - uzasadnia, że Adwent jest przygotowaniem do Bożego Narodzenia i radosnym oczekiwaniem na powtórne przyjście Pana, - wyjaśnia sens zwyczajów i tradycji bożonarodzeniowych, - uzasadnia, że Boże Narodzenie jest wezwaniem do miłości, - określa, na czym polega chrześcijański charakter przeżywania świąt Bożego Narodzenia, - wyjaśnia sens udziału w rekolekcjach wielkopostnych, - przytacza wybrane teksty biblijne dotyczące świętych dni paschalnych, - wyjaśnia znaczenie znaków liturgicznych związanych z wydarzeniami Triduum Paschalnego, - objaśnia znaczenie wydarzeń Triduum Paschalnego dla człowieka, - przytacza naukę św. Pawła o zmartwychwstaniu Chrystusa, - streszcza teksty źródłowe z nauczania Kościoła mówiące o zmartwychwstaniu Chrystusa, - objaśnia, co to znaczy, że Zmartwychwstały Chrystus jest Zbawicielem wierzących, - wylicza łaski otrzymane od Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, - podaje, że dary Ducha Świętego otrzymujemy nie tylko dla osobistego dobra, ale także dla pożytku wspólnoty Kościoła, - przytacza wydarzenia związane z kultem Bożego Ciała, - podaje, kiedy ustanowiono w Kościele Uroczystość Bożego Ciała, - objaśnia znaczenie przeżywania Uroczystości Bożego Ciała, - określa, czym jest adoracja i kult Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej dla życia chrześcijanina, - wskazuje na różaniec jako źródło ratunku dla siebie i świata, - analizuje teksty źródłowe na temat modlitwy różańcowej, - wyjaśnia potrzebę pracy nad sobą, - wskazuje na sposób właściwego przeżycia Adwentu, - wybiera sposób dziękczynienia Bogu za Jego miłość, - projektuje scenariusz wigilii w domu, - wyjaśnia duchową wartość postu i pokuty, - objaśnia znaczenie Wielkiego Postu dla chrześcijanina, - wskazuje na Środę Popielcową jako początek Wielkiego Postu, - określa, na czym polega prawdziwe nawrócenie i pokuta, - uzasadnia konieczność nawrócenia i pokuty, - wybiera sposób przeżycia okresu Wielkiego Postu, - analizuje swoje życie w świetle Chrystusowej nauki o pokucie, - uzasadnia swój udział w rekolekcjach wielkopostnych, - wskazuje na związek rekolekcji z przypowieścią o siewcy, - wnioskuje, że rekolekcje wielkopostne prowadzą do nawrócenia, - opisuje najważniejsze elementy liturgii Wielkiego Tygodnia, - określa sens obrzędów Triduum Paschalnego, - wskazuje na konieczność osobistego zaangażowania w liturgię Wielkiego Tygodnia, - stwierdza, że przez zmartwychwstanie Chrystus pokonał śmierć, grzech, szatana, - wnioskuje, że zmartwychwstanie Chrystusa jest fundamentalną prawdą naszej wiary, - uzasadnia, że zmartwychwstanie Chrystusa jest faktem i największym cudem, - objaśnia znaczenie darów Ducha Świętego dla chrześcijanina, - uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego, - wskazuje na postawę wdzięczności za dary Ducha Świętego, 	<p>na przyjście Pana,</p> <ul style="list-style-type: none"> - planuje podjęcie wysiłku na rzecz duchowego przeżycia Adwentu, - przyjmuje odpowiedzialność za właściwe przeżycie świąt Bożego Narodzenia, - planuje systematyczną troskę o realizację przykazania miłości Boga i bliźniego w swoim życiu, - ocenia swoje dotychczasowe postępowanie, - podejmuje wysiłek na rzecz duchowego przeżycia Wielkiego Postu, - przyjmuje odpowiedzialność za dobre przeżycie rekolekcji wielkopostnych, - dowodzi, że Triduum Paschalne upamiętnia tajemnice naszej wiary, - planuje udział w liturgii Triduum Paschalnego, - przyjmuje odpowiedzialność za kształtowanie postawy wdzięczności za odkupienie i zmartwychwstanie Chrystusa, - przyjmuje odpowiedzialność za dobre przygotowanie się do sakramentu bierzmowania, - planuje osobistą adorację Najświętszego Sakramentu, - ocenia swoje zaangażowanie w Eucharystię i uroczystość Bożego Ciała. 	<ul style="list-style-type: none"> -jest otwarty na grupę klasową. -naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. -jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości. -wykazuje pilność i systematyczność. -uczestniczy w konkursach. -dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.
--	--	---	---	---	---

			<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje „życie według Ducha”, – wskazuje sposoby uwielbienia Jezusa Eucharystycznego, – redaguje modlitwę dziękczynienia za obecność Boga w Eucharystii. 		
--	--	--	---	--	--

KRYTERIA OCENIANIA
Z RELIGII W ZAKRESIE KLASY VIII SZKOŁY PODSTAWOWEJ
DO PROGRAMU NR AZ-3-01/10 I PODRĘCZNIKA NR RA-32-01/10-RA-4/13 „ABY NIE USTAĆ W DRODZE”
 POD REDAKCJĄ KS. STANISŁAWA ŁABENDOWICZA

OCENA NIEDOSTATECZNA	OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. CZŁOWIEK NA DROGACH BOGA					
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest szczęście, – podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka, – nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem, – definiuje, czym jest wolność, – nazywa Jezusa najlepszym przyjacielem człowieka, – określa sposoby doskonalenia się na wzór Chrystusa, – wskazuje kościół parafialny jako szczególne miejsce obecności Boga, – podaje, że Bóg jednoczy ludzi w Kościele, – wskazuje na przynależność do Kościoła jako szansę na rozwój wewnętrzny. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza fragment Psalmu 119, – wyjaśnia, że bycie blisko Chrystusa zaprowadzi człowieka do zbawienia, – nazywa Chrystusa Zbawicielem, – wyjaśnia, co to znaczy, że wolność jest jednocześnie darem i zadaniem, – wylicza najważniejsze cechy przyjaźni, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwa przyjaźń między ludźmi, – wyjaśnia zasady życia chrześcijańskiego, – nazywa Kościół wspólnotą wierzących, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa w odniesieniu do świątyni Jerozolimskiej, – wyszczególnia etapy powstawania Kościoła. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, że prawdziwe szczęście pochodzi od Boga, – uzasadnia, że Pismo Święte ukazuje człowiekowi prawdę o szczęściu, – wnioskuje, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań, – stwierdza, że sakramenty są konieczne do zbawienia, – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do wolności i należy tę prawdę uszanować, – wnioskuje, że złe korzystanie z wolności prowadzi do zniewolenia przez grzech, – objaśnia, na czym polega przyjaźń Pana Jezusa z człowiekiem, – wnioskuje, że prawdziwa przyjaźń jest bezinteresowna, – wskazuje, że człowiek potrzebuje żyć w przyjaźni z Bogiem i ludźmi, aby być szczęśliwym, – stwierdza, że prawdziwej przyjaźni może nauczyć się tylko od Chrystusa, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi, że Jezus jest źródłem szczęścia ludzkiego, – uzasadnia, że Pan Bóg pragnie zbawienia wszystkich ludzi, – dowodzi, że warto trwać w Chrystusie, gdyż On prowadzi człowieka ku prawdziwemu szczęściu, – analizuje fragment Pisma Świętego J15,13-17. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobył wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; – twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, – proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, – osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, – angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne, – twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, – jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.

			<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia celowość doskonalenia się, – uzasadnia znaczenie słów: Mt 21,13, – analizuje fragmenty Katechizmu Kościoła Katolickiego w odniesieniu do Kościoła, – dowodzi konieczności troski o wspólnotę parafialną. 		
II. JEZUS CHRYSYDUS PROWADZI DO PEŁNI ŻYCIA					
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcia: Wcielenie, Odkupienie, Zbawienie, – określa podstawowe konsekwencje dla życia chrześcijanina wynikające z Wcielenia i Odkupienia, – wymienia cechy człowieka pokornego, – wyjaśnia rolę pokory w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, – wylicza grzechy główne, – podaje, że pycha jest pierwszym z grzechów głównych, – objaśnia rolę pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, – podaje, że Chrystus został złożony za nas jako nasza Pascha, – objaśnia Tajemnicę Paschalną Chrystusa – odkupienie, – definiuje pojęcie „liturgia”, – identyfikuje liturgię z uczestnictwem w życiu Boga, – objaśnia, co zaliczamy do liturgii, – wskazuje na liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź), – podaje, że Jezus jest zawsze obecny z nami w liturgii, – wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, – wymienia postawy i gesty liturgiczne, – wylicza znaki i symbole liturgiczne występujące podczas liturgii, – wyjaśnia, czym jest znak, gest i postawa, – definiuje pojęcie „sakrament”, – wymienia sakramenty święte, – wylicza sakramenty przyjmowane raz 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest pokora, – streszcza teksty biblijne ukazujące grzech pychy, – wyjaśnia przeciwieństwo pychy i pokory, – wyjaśnia, że Jezus umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia, – wyjaśnia, czym jest liturgia, – wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym krzewie, – objaśnia znaczenie liturgii w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia, w jakim celu Jezus posługiwał się znakami, – wyjaśnia pojęcie „charakter sakramentalny”, – rozróżnia podział sakramentów, – wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, – objaśnia naukę Kościoła na temat chrztu, – wyjaśnia różnicę między chrztem Janowym a sakramentem chrztu świętego, – objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia, – wymienia skutki sakramentu bierzmowania, – objaśnia, co jest istotnym celem sakramentu bierzmowania, – wyjaśnia, na czym polega mężne wyznawanie wiary, – streszcza naukę Pisma Świętego i Kościoła o przebaczeniu i pokucie, – używa poprawnie pojęć: pokuta, przebaczenie, pojednanie, – wyjaśnia sens sakramentu pokuty, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że Chrystus przyszedł na świat dla naszego odkupienia i zbawienia, – wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Zbawiciela ludzkości, – wskazuje konkretne wydarzenia biblijne, w których Jezus uczy nas pokory, – charakteryzuje postawę faryzeusza i celnika, – wskazuje, że pycha jest źródłem innych grzechów, – uzasadnia zgubne skutki pychy, – opowiada o trzech zapowiedziach męki Pana Jezusa, – uzasadnia, że w Eucharystii uobecnia się Tajemnica Paschalna, – wskazuje, że Jezus jest w centrum liturgii, – stwierdza, że liturgia jest dziełem Chrystusa, – określa, w jaki sposób Jezus działa w liturgii, – uzasadnia, że całe życie liturgiczne koncentruje się wokół Jezusa, – charakteryzuje postawy i gesty liturgiczne, – uzasadnia potrzebę świadomego i czynnego udziału w liturgii, – projektuje propozycje graficzne sakramentów, – uzasadnia potrzebę przyjmowania sakramentów, – opisuje celebrację udzielania 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje artykuł prasowy pt. „Chrystus prawdziwym Zbawicielem ludzkości”, – uzasadnia potrzebę rozwoju cnoty pokory w codziennym życiu, – dowodzi zwycięstwa pokory nad pychą, – proponuje odpowiednie metody do zwalczania pychy, – dowodzi, że chrzest zanurza nas w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – analizuje teksty źródłowe o liturgii, – redaguje modlitwę dziękczynną za jeden z przyjętych sakramentów, – wymienia fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do chrztu, – określa zadania wynikające z przyjęcia chrztu, – dowodzi ciągłej konieczności rozwoju wiary otrzymanej na chrzcie, – streszcza fragmenty biblijne mówiące o chrzcie, – dowodzi konieczności realizacji zadań wynikających z przyjętego sakramentu bierzmowania, – dowodzi, na czym polega wartość przebaczenia w życiu człowieka, – redaguje rachunek sumienia, – analizuje, jaką rolę pełni słowo Boże w jego życiu, – wskazuje owoce Eucharystii, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat sakramentu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobył wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; – tworzą i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, – proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, – osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, – angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaże sceniczne, gazetki religijne, – tworzą uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, – jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.

	<p>w życiu,</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa cel poszczególnych sakramentów, – wskazuje na chrzest jako paschę i dar nowego życia, – wylicza znaki widzialne udzielenia Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, – nazywa bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze, – wymienia dary Ducha Świętego, – określa, jakich łask udziela Duch Święty w sakramencie bierzmowania, – identyfikuje charyzmaty i owoce Ducha Świętego, – definiuje, czym jest sakrament pokuty, – wskazuje na sakrament pokuty i pojednania jako sakrament przebaczenia i miłosierdzia Boga, – wylicza warunki sakramentu pokuty i pojednania, <p>– nazywa Mszę Świętą uobecnieniem ofiary Chrystusa,</p> <p>– wymienia fragment Pisma Świętego mówiący o ustanowieniu Eucharystii,</p> <p>– wskazuje na swoją łączność z ofiarą Chrystusa przez modlitwę,</p> <p>– określa, na czym polega paschalny charakter Eucharystii,</p> <p>– definiuje, czym jest liturgia słowa Bożego,</p> <p>– wymienia owoce, jakie daje przyjmowanie Komunii Świętej,</p> <p>– wskazuje na Eucharystię jako centrum liturgii i życia chrześcijańskiego,</p> <p>– definiuje, czym jest sakrament namaszczenia chorych,</p> <p>– nazywa sakrament namaszczenia chorych sakramentem umocnienia,</p> <p>– określa chrześcijańską postawę w cierpieniu,</p> <p>– wskazuje na sakrament święceń jako</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest odpust, – wyjaśnia znaczenie i sens poszczególnych warunków sakramentu pokuty i pojednania, <p>– wyjaśnia obecność Chrystusa w Eucharystii,</p> <p>– używa poprawnie pojęć: Eucharystia, ofiara, obecność,</p> <p>– wyjaśnia, na czym polega działanie słowa Bożego,</p> <p>– objaśnia, w jaki sposób Kościół przekazuje słowo Boże,</p> <p>– wyjaśnia symbolikę darów ofiarnych,</p> <p>– objaśnia sens cierpienia,</p> <p>– streszcza naukę Kościoła o cierpieniu.</p> <p>– wyjaśnia, na czym polega posługa biskupów, kapłanów i diakonów,</p> <p>– określa skutki przyjętego sakramentu małżeństwa,</p> <p>– wyjaśnia Boży zamysł wobec małżeństwa.</p>	<p>sakramentu chrztu,</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje symbolikę chrzcielną, – uzasadnia, że chrzest święty jest sakramentem Przymierza zawartego z Chrystusem i Kościołem, – wskazuje na konieczność odnawiania przyrzeczeń chrzcielnych, – wskazuje, że w sakramencie bierzmowania zostaje powołany do troski o innych, – uzasadnia, do czego zobowiązuje sakrament bierzmowania, – wskazuje, w jaki sposób działa Duch Święty, – określa sposób realizacji zadań wynikających z sakramentu bierzmowania, – wyszczególnia relacje i powiązania między poszczególnymi warunkami sakramentu pokuty i pojednania, <p>– uzasadnia potrzebę przygotowania się do sakramentu pokuty i pojednania,</p> <p>– uzasadnia obecność Chrystusa w Eucharystii,</p> <p>– wskazuje, w jaki sposób Bóg przemawia dzisiaj w Kościele,</p> <p>– określa poszczególne części liturgii słowa,</p> <p>– opisuje, co dokonuje się podczas konsekracji,</p> <p>– opisuje przebieg udzielania sakramentu namaszczenia chorych,</p> <p>– uzasadnia rolę modlitwy za chorych,</p> <p>– wyjaśnia, czym jest sukcesja apostołska,</p> <p>– uzasadnia, że kapłani kontynuują misję Chrystusa,</p> <p>– streszcza tekst biblijny dotyczący Bożej woli wobec małżeństwa i rodziny,</p> <p>– charakteryzuje małżeństwo sakramentalne,</p>	<p>namaszczenia chorych,</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia wartość sakramentu namaszczenia chorych w życiu człowieka, – przytacza teksty Pisma Świętego mówiące o ustanowieniu kapłaństwa, – analizuje teksty biblijne i nauczania Kościoła na temat stopni święceń. 	
--	--	--	---	---	--

	<p>sakrament przywracania pokoju pomiędzy Bogiem a ludźmi,</p> <p>– określa stopnie i cel udzielania sakramentu święceń,</p> <p>– definiuje, czym jest sakrament małżeństwa,</p> <p>– nazywa sakrament małżeństwa konsekracją ludzkiej miłości,</p> <p>– wskazuje na jedność i nierozdzielność małżeństwa sakramentalnego.</p>		<p>– uzasadnia sens małżeństwa sakramentalnego.</p>		
III. WĘDRÓWKA KU DOBRU					
<p>Uczeń:</p> <p>- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.</p>	<p>– podaje prawo miłości Boga i bliźniego,</p> <p>– określa chrześcijaństwo religią miłości,</p> <p>– wymienia Ośmiu Błogosławieństw,</p> <p>– definiuje, czym jest prawo naturalne,</p> <p>– identyfikuje prawo moralne jako prawo Boże,</p> <p>– wskazuje na obiektywny charakter norm moralnych,</p> <p>– definiuje pojęcia: czyn moralny, czyn dobry, czyn zły,</p> <p>– nazywa sumienie miejscem spotkania i dialogu z Bogiem,</p> <p>– rozróżnia rodzaje sumienia,</p> <p>– wymienia rodzaje sumienia,</p> <p>– wyjaśnia, czym jest prawo objawione,</p> <p>– wskazuje na zbawczy charakter prawa objawionego – Dekalogu,</p> <p>– identyfikuje autorytet Boga z normami moralnymi,</p> <p>– nazywa przykazania drogowskazami w życiu.</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– wyjaśnia podstawowe prawo chrześcijańskie,</p> <p>– wyjaśnia różnice między prawem naturalnym i stanowionym,</p> <p>– wyjaśnia, na czym polega stosowanie hierarchii wartości w życiu,</p> <p>– objaśnia przesłanie zawarte w tekstach biblijnych,</p> <p>– wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu,</p> <p>– objaśnia potrzebę kształtowania sumienia,</p> <p>– objaśnia teksty Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła dotyczące sumienia,</p> <p>– wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia,</p> <p>– wymienia treść Dziesięciu Przykazań oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił,</p> <p>– wyjaśnia, czym jest Dekalog.</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– charakteryzuje postawę chrześcijańską wobec bliźniego,</p> <p>– objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw,</p> <p>– wyjaśnia, na czym polega koncepcja szczęścia zawarta w <i>Ośmiu Błogosławieństwach</i>,</p> <p>– stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu,</p> <p>– uzasadnia potrzebę życia prawami Błogosławieństw,</p> <p>– określa, co to znaczy kroczyć drogą Błogosławieństw,</p> <p>– wskazuje związek między życiem Błogosławieństwami i życiem w łasce Bożej,</p> <p>– określa specyfikę wartości chrześcijańskich,</p> <p>– wskazuje właściwą hierarchię wartości,</p> <p>– streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące prawo,</p> <p>– uzasadnia potrzebę roztropnego działania,</p> <p>– wskazuje na Jezusa jako Tego, który wybiera zawsze dobro,</p> <p>– charakteryzuje sumienie jako miejsce spotkania z Bogiem i Jego Prawem,</p> <p>– określa Eleazara jako człowieka prawnego sumienia,</p> <p>– wyjaśnia, czym jest sumienie,</p> <p>– określa, na czym polega formowanie sumienia,</p> <p>– rozróżnia prawo naturalne od prawa objawionego,</p> <p>– określa Dekalog jako pomoc człowiekowi na drodze życia moralnego,</p> <p>– przytacza treść Pisma Świętego na</p>	<p>Uczeń:</p> <p>– redaguje notatkę prasową,</p> <p>– wyjaśnia określenie pojęcia „wartości”,</p> <p>– wyjaśnia rolę hierarchii wartości w życiu człowieka,</p> <p>– uzasadnia potrzebę roztropnego działania,</p> <p>– określa skutki odrzucenia najważniejszych wartości,</p> <p>– analizuje znaczenie wartości w życiu człowieka,</p> <p>– uzasadnia swoją odpowiedzialność za naturalne prawo moralne,</p> <p>– analizuje naukę Kościoła o prawie moralnym,</p> <p>– dowodzi, że Bóg jest Dawcą prawa moralnego,</p> <p>– streszcza teksty Pisma Świętego mówiące o sumieniu,</p> <p>– wymienia teksty Pisma Świętego ukazujące prawo objawione – Dekalog,</p> <p>– analizuje prawo objawione na Synaju oraz prawo Nowego Testamentu,</p> <p>– dowodzi istnienia związku między Starym Prawem a Nowym Prawem objawionym w Nowym Testamencie.</p>	<p>Uczeń:</p> <p>- doskonale opanował podstawę programową,</p> <p>- zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą;</p> <p>– twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia,</p> <p>– proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych,</p> <p>– osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach,</p> <p>– angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne,</p> <p>– twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach,</p> <p>– jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.</p>

			temat Dekalogu, – stwierdza, że Dekalog jest darem kochającego Boga, – wskazuje na wartości, których bronią przykazania.		
IV. DROGOWSKAZY NA DRODZE KU SZCZĘŚCIU					
<p>Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – przytacza treść I przykazania Bożego, – nazywa, czym jest oddawanie czci innym bogom, – identyfikuje wróżbiarstwo, astrologię i horoskopy z przeciwstawianiem się I przykazaniu Bożemu, – wskazuje na fundamentalny charakter I przykazania Bożego, – przytacza treść Pisma Świętego na temat II przykazania Bożego, – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem Imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy, – definiuje pojęcie „renesans”, – wymienia osoby, które w epoce renesansu wniosły znaczący wkład w życie Kościoła, – objaśnia genezę i katolicki wymiar renesansu, – identyfikuje M. Lutra, J. Kalwina z Ojcami reformacji, – wymienia przyczyny reformacji, – identyfikuje reformę katolicką z dziełem Soboru Trydenckiego, – podaje, kiedy odbył się Sobór Trydencki, – identyfikuje wysiłki na rzecz jedności Kościoła z Unią Brzeską i Kościołem grekokatolickim, – przytacza cechy charakterystyczne dla Kościoła grekokatolickiego, – wymienia osoby, które przyczyniły się do zawarcia Unii Brzeskiej, – identyfikuje III przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czcią Boga a praktykami religijnymi, – wymienia święta nakazane, – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina, – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem dla rodziców i osób starszych, – przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców, – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu Bożym, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia sposoby oddawania czci Bogu, – wyjaśnia, do czego zobowiązuje I przykazanie Boże, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – rozróżnia, w jakich sytuacjach można wzywać Imię Boże, – wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, – wyjaśnia pojęcia: reformacja, protestantyzm, – wymienia przyczyny i główne idee reformy katolickiej, – definiuje pojęcia: sobór, synod, sukcesja apostołska, dogmat, – wyjaśnia, w jakim celu odbył się Sobór Trydencki, – wskazuje na uniwersalny wymiar postawy chrześcijańskiej św. Jadwigi, – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o szabacie (Wj 20,8-11), – wyjaśnia, co to znaczy czcić ojca i matkę, – wyjaśnia treść VI przykazania Bożego, – wyjaśnia, jak powinniśmy reagować na potrzeby bliźnich, – wyjaśnia znaczenie słowa „prawda”, – wskazuje na religijne motywacje do życia w prawdzie i naprawienia krzywd w zakresie VIII przykazania, – identyfikuje sytuacje w życiu z potrzebą wstrzemięźliwości, – rozróżnia postawę uczciwości i nieuczciwości w życiu codziennym, – porównuje szabat w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli, – identyfikuje VI przykazanie Boże z wartością czystości i przyjaźni w życiu człowieka jako fundamentu prawidłowych kontaktów z innymi, – identyfikuje VII przykazanie Boże z problemem kradzieży i bogacenia się kosztem innych oraz z poszanowaniem 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, co pomaga w rozwoju wiary w jednego Boga, – wskazuje sposoby oddawania szacunku wobec Imienia Bożego, – dostrzega różnorodność działań podejmowanych przez wiernych we wspólnocie Kościoła, – wyjaśnia, czym jest ruch ekumeniczny, – wskazuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i innych wyznań chrześcijańskich (protestantyzm, anglikanizm), – uzasadnia potrzebę otwartości i szacunku wobec chrześcijan innych wyznań, – wskazuje rolę Ducha Świętego w Kościele reformującym się, – wymienia skutki chrztu Litwy, – opowiada o życiu św. Jadwigi, uzasadniając jej świętość, – opisuje przebieg chrystianizacji Litwy, – objaśnia, jaką rolę odegrała św. Jadwiga w dziejach Polski i Litwy, – wskazuje okoliczności zawarcia Unii Brzeskiej, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat niedzieli jako dnia Pańskiego, – wyjaśnia, czym jest szabat i dzień Pański, – wskazuje, na czym polega miłość do rodziców, – charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców, – uzasadnia potrzebę odpowiedzialności dorosłych dzieci wobec rodziców, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o wartości życia ludzkiego, – charakteryzuje treść V przykazania Bożego, – uzasadnia, że VI przykazanie Boże wzywa do wierności i czystości, – wskazuje na niebezpieczeństwa zagrażające wierności i czystości, – wyjaśnia, co Bóg nakazuje w VII przykazaniu, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego dotyczącą II przykazania Bożego, – dowodzi, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – ocenia rolę Lutra i Kalwina oraz króla Henryka VIII w powstaniu wyznań protestanckich, – analizuje rozwój nauczania Kościoła w trakcie Soboru Trydenckiego, – dowodzi konieczności udziału we Mszy Świętej, – wyjaśnia, dlaczego każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, – przytacza tekst źródłowy dotyczący prawdy, – dowodzi o konieczności kierowania się prawdą w życiu, – przytacza treść tekstów Pisma Świętego na temat IX i X przykazania Bożego, – określa perspektywy i granice ekumenizmu, – analizuje związek IX i X przykazania z próbą określenia zainteresowań i powiązania ich z sensem życia i osobistymi planami życiowymi. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobył wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; – tworzy i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, – proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, – osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, – angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne, – tworzy uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, – jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.

	<ul style="list-style-type: none"> - podaje, że życie ludzkie jest darem Bożym, - wskazuje na troskę o zdrowie i życie w kontekście zrozumienia i realizacji sensu swojego życia, - przytacza treść Pisma Świętego na temat VI przykazania Bożego, - streszcza nauczanie Kościoła na temat okazywania szacunku dla swojego ciała, - wymienia wykroczenia przeciw VII przykazaniu Bożemu, - identyfikuje VIII przykazanie Boże z wiernością prawdzie, - objaśnia, jakie są wykroczenia przeciw VIII przykazaniu Bożemu, - identyfikuje IX i X przykazanie Boże z postawą wstrzemięźliwości i uczciwości w codziennym życiu. 	własności prywatnej i społecznej.	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje, jaki powinien być nasz stosunek do tego, co posiadamy, - określa, jakie znaczenie posiadają wartości moralne, - charakteryzuje, jaką wartość przedstawia ubóstwo chrześcijańskie, - wyjaśnia, czym jest uczciwość i wstrzemięźliwość, - uzasadnia potrzebę uczciwości i wstrzemięźliwości, - określa znaczenie Unii Brzeskiej dla jedności Kościoła, - określa znaczenie prawdy i wierności jej w kontekście poszukiwania sensu życia i w budowaniu właściwych kontaktów między ludźmi. 		
V. DROGA Z JEZUSEM CHRYSYTEM					
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - określa znaczenie Święta Podwyższenia Krzyża, - objaśnia, co jest celem ziemskiej wędrówki człowieka, - wyjaśnia, czym różni się rok liturgiczny od kalendarzowego, - identyfikuje Adwent z radosnym oczekiwaniem na przyjście Chrystusa, - wskazuje na postawę otwartości i czuwania na przyjście Jezusa Chrystusa, - przytacza wydarzenia ewangeliczne mówiące o Bożym Narodzeniu, - objaśnia sens Świąt Bożego Narodzenia, - wskazuje na religijny wymiar przeżywania świąt Bożego Narodzenia, - identyfikuje Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan z działaniem na rzecz jedności chrześcijan, - stwierdza konieczność modlitwy o jedność chrześcijaństwa i potrzebę przeciwdziałania grzechowi podziału, - podaje, że Wielki Post jest szczególnie czasem pokuty i oczyszczenia serca, - wyjaśnia, od czego zależy owocne przeżycie rekolekcji, - przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o męce i śmierci Chrystusa, - identyfikuje Triduum Paschalne z Ofiarą Jezusa dla naszego zbawienia, - wylicza dni Triduum Paschalnego, - wskazuje na potrzebę duchowego przeżycia Triduum Paschalnego, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijanina krzyż, - objaśnia, na czym polega wierność krzyżowi, - wyjaśnia, że Bóg każdego człowieka powołał do świętości, - rozróżnia święta i uroczystości roku kościelnego, - wyjaśnia eschatologiczny wymiar Adwentu, - wyjaśnia znaczenie Uroczystości Bożego Narodzenia dla człowieka wierzącego, - wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijan jedność, - wyjaśnia, co należy uczynić, aby spotkać się z przebaczącym Jezusem, - objaśnia, na czym polega prawdziwe nawrócenie, - wyjaśnia rolę Triduum Paschalnego w życiu chrześcijanina, - wyjaśnia rolę Maryi w historii Polski, - wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym jest wierność, - wskazuje przykłady naśladowania Chrystusa, - opisuje potrzebę pomocy Kościołowi cierpiącemu, - wskazuje środki wiodące do doskonałości, - charakteryzuje świętych i błogosławionych, z których może czerpać wzorce, - stwierdza, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, - definiuje pojęcie roku liturgicznego, - wskazuje okresy roku liturgicznego, - określa kolory liturgiczne, - wyjaśnia, czym jest Adwent, - określa wymowę adwentowych zwyczajów i symboli, - wskazuje sposoby pracy nad sobą, - wyjaśnia pojęcie „wcielenie”, - opowiada, dlaczego Boże Narodzenie jest świętem radości, - opisuje zwyczaje związane z religijnym przeżywaniem świąt Bożego Narodzenia, - wyjaśnia, czym jest ekumenizm, - wymienia zadania ruchu ekumenicznego, - objaśnia dwa największe podziały w Kościele, - wskazuje przykłady jedności Kościoła, - uzasadnia znaczenie Wielkiego Postu, pokuty i nawrócenia dla chrześcijanina, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - proponuje środki pomocy duszom w czyśćcu cierpiącym, - analizuje, na czym polega pełnia szczęścia, - analizuje teksty biblijne (proroctwa mesjańskie) zapowiadające przyjście Chrystusa, - analizuje teksty biblijne o jedności Kościoła, - analizuje tekst Pisma Świętego ukazujący spotkanie Jezusa z Zacheuszem, - analizuje wydarzenia z Pisma Świętego ukazujące miłosiernego Boga, - analizuje teksty biblijne w odniesieniu do życia chrześcijanina. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; - twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia, - proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych, - osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach, - angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne, - twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach, - jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.

	<ul style="list-style-type: none"> - określa religijny wymiar Świąt Wielkanocnych, - nazywa Maryję Królową Polski, - przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o Matce Bożej, - przytacza tekst Apelu Jasnogórskiego, - objaśnia formy kultu maryjnego, - przytacza treść tekstów biblijnych o Duchu Świętym, - wylicza owoce Ducha Świętego, - wskazuje na związek Zesłania Ducha Świętego z potrzebą odnowy świata i przewartościowania zła w świecie. 		<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia sens Triduum Paschalnego, - wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, - wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, - wskazuje sposoby kształtowania w sobie postawy odpowiedzialnego chrześcijanina, - wskazuje na wartość hymnu „Bogurodzica”, - uzasadnia, dlaczego oddajemy cześć Maryi jako Królowej Polski, - wskazuje sposoby oddawania czci Matce Bożej. 		
--	---	--	---	--	--